

פרוטוקול ישיבת מליאה מספר 27
התקיימה ביום שלישי, 10.3.26, 19:00

נוכחים: חברי המועצה

מר שרון אלפסי, ראש המועצה
מר דורון שרעבי, חבר המליאה
גב' לימור שחק, חברת המליאה
מר מאור הרוש, חבר מליאה
גב' נירה אטיאס, חברת מליאה
גב' קרן מורה רינות, חברת מליאה
מר רמי מימון, חבר המליאה

חסרים:

יועץ משפטי, מנכ"ל המועצה, גזבר המועצה, מבקר מועצה:

עו"ד עופר רזניק, היועץ המשפטי
מר ניסים אלקובי, מנכ"ל המועצה
מר ענבר לוין, גזבר המועצה
מר עודד שגב, מבקר המועצה
מר ישראל ונחצוקר, מפקד יקל"ר

פתיחת ישיבת מליאה מס' 27

הישיבה מוקלטת ומצולמת

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

סדר יום:

1. עדכוני ראש המועצה.
2. פיילוט שלטי חוצות – אישור הארכה.
3. אישור העסקת עובדת בגיל פרישה.
4. אישור תב"רים.

א. עדכוני ראש המועצה.

מר שרון אלפסי:

ערב טוב. היה חשוב לנו לקיים את המליאה הזאת, למרות המלחמה. אנחנו כבר מיום שבת שעבר למעשה התחלנו לחימה. קצת עדכונים. ישיבה מסי' 27. גם ישראל נמצא פה. תכף אנחנו ניתן לו לתת סקירה רשמית של פקע"ר, ולראות עם מה אנחנו למעשה מתמודדים מתחילת הלחימה. התחלנו לחימה ביום שבת שעברה. אנחנו כבר מהבוקר, ברגע שהבנו, התכנסנו פה כבר ב-10:00, ישיבה ראשונה. דיברנו מיד אחרי זה, ביום ראשון, להערכתי דיברנו לעדכונים מה קורה ועם מה אנחנו כרגע הולכים להתמודד. מוס"ת, וכמובן לפי ההנחיות, היינו במצב אדום, עד למעשה יום חמישי האחרון. מוס"ת, פעילות, התקהלויות, הכל נעצר באותו היום. למעשה, המגבלות קיימות עד היום. כמובן, עם הקלות. אנחנו מכירים אותן, רואים.

אנחנו מאז, מאותו יום שבת, למעשה אנחנו מקיימים 2 הערכות מצב היום, הערכות ביטחוניות. בבוקר היא מתקיימת עם כל הסגל, עם כל המכלולים. אחה"צ אנחנו עושים ישיבה בעיקר מקצועית, אלא אם כן יש איזו התפתחות, ומשם אנחנו מקבלים החלטות. באותו יום יסגרו כל הכפרים הערביים. בוצע סגר נושם. מה המשמעות של סגר נושם? הם לא יכולים לצאת מהכפרים. הם יכולים להיכנס בלבד. יש הגבלה על הצירים, ומשם הצבא מתנהל. החלוקה הייתה מאוד, מאוד ברורה-

מר דורון שרעבי:

מה זאת אומרת, הם לא יכולים לנסוע בין הכפרים?

מר שרון אלפסי:

הם נוסעים קטן, אבל בעיקרון לא, יש סגר, יש סגר של הכפרים. הוא התחיל להשתחרר עכשיו קצת לאט, אבל מי שמגיע, בד"כ נותנים לו להיכנס, כדי שלא יסתובב בחוץ. נפגשתי עם כל גורמי החירום. מד"א, כב"א. כב"א לא, כב"א רק דיברתי טלפונית, לא נפגשתי פיזית. משטרה, היקל"ר גויס לפה באותו בוקר כבר. הוא גייס למחרת כל הצוות שלו, ומשם

אנחנו עובדים באופן צמוד. גויסו ביום הראשון 15 חיילי יגמ"ר. צמצמו לנו כבר למחרת ל-10. היום מתחילים לרדד, ירדנו כבר ל-8, אנחנו יורדים ל-6. היום ביצעתי שיחה עם קצין האגמ"ר-

מר דורון שרעבי : מתי יורדים ל-6?

מר ניסים אלקובי : 6.

מר דורון שרעבי : היום אתם יורדים ל-6?

מר שרון אלפסי : כן, כן. 6 חיילים.

מר רמי מימון : זה אומר, 3 עובדים.

מר ניסים אלקובי : סיור אחד.

מר שרון אלפסי : סיור אחד.

מר ניסים אלקובי : סיור אחד.

מר שרון אלפסי : בהגדרה. למעשה, אני מנסה כרגע להגדיל את זה, ולשמור. הייתה פנייה למח"ט, כדי לראות איך אפשר להגדיל, ולפחות לשמור על ה-6, 8 חיילים. אני מאמין שאני אקבל תשובות בטח מחר, ונראה איך אנחנו מתגלגלים משם. אני חייב להגיד. סה"כ, משמעת התושבים היא מדהימה. אנחנו רואים גם את התוצאות. זה כלל ארצי, זה לא בהכרח פה, אבל גם פה. יש נקודות שאנחנו מתמודדים גם באירועים, הסקרנות, וכל מה שיש. יש לנו קצת בעיות עם הנוער, אבל בעיות, אני לא יכול להגיד בעיות לגיטימיות, אבל בהחלט בעיות של נוער שמנסה לפרוק. נכנסים למקלטים, משתמשים במרחבים הציבוריים של-

גב' נירה אטיאס : מסתובבים בכרמים חופשי בלילה.

מר שרון אלפסי : אני מסכים, אני מסכים.

מר ניסים אלקובי : זה בכל מקום כמעט.

גב' נירה אטיאס : צורחים.

מר ניסים אלקובי : אם זה מתי שיש אזעקות, סה"כ באמת המשמעת של התושבים היא באמת מדהימה. גם באירועים עצמם. באירועים עצמם יש נקודות שאנחנו שמים עליהן יותר דגשים, אנחנו מוציאים את זה לציבור, אנחנו מדבררים את זה כל הזמן. מנסים לראות שבאמת אין התרופפות במשמעות. אבל באמת, סה"כ באמת הציבור די ממושמע, ודי מקשיב להנחיות. אנחנו מהמקומות המובילים. בסוף, אם אנחנו לוקחים את בית אריה ועופרים, היו מעל 140 אזעקות בבית אריה ועופרים, שלרוב הפוליגונים, פוליגונים משותפים. היו לנו פה מעל 30 זירות נפילות רסיסים. שברי יירוט ורסיסים.

גב' נירה אטיאס : ככה עולה מצב הסיכון שלנו שנקבל-

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר שרון אלפסי : כן, כן, כן. אגב, זה גם מסביר בגלל-

מר ניסים אלקובי : אנחנו, לצערנו הרב, במקום גבוה.

מר שרון אלפסי : חבר'ה, בסוף, כשאנחנו מדברים על 3 זירות-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : בסוף אנחנו נדע לנצל את...כספים וגם בכלל, המצב המיוחד. נכון לעכשיו הוכרז מצב מיוחד בעורף, למעשה עד ה-26. ישראל תכף ייגע בזה. אבל כשאנחנו מדברים על 30 זירות, זה ראיתם את הרסיסים, ראיתם תמונות. זה לא רסיס כמו שהכרנו מזה. אנחנו מדברים על רסיסים של 4 מ', 5 מ'. אנחנו מדברים על רסיסים של 2 מ', 2.5 מ', עם קוטר של איזה 1 מ', 1.5 מ'. אפשר לראות פה דגימה ממש בכניסה למועצה. זה אירוע. 2 פגיעות, 2 נפילות רסיסים שברי יירוט על בתים בצורה ישירה. היום פגיעה בבית של אבי דנון-

מר ניסים אלקובי : פגיעה ישירה?

מר שרון אלפסי : כן, נפל, נפל רסיס על בית, וגם שם, אין להם מרחב מוגן. הם יורדים רק למרתף. לכן, כל האירועים האלה, אני קורא להם, אירועים שקרו, פשוט בלי נפגעים. זה הסיפור. לכן, רק הישמעות להנחיות באמת מצילה.

מר ניסים אלקובי : חלק של מנוע, עם צלעות קירור וכל זה-

מר דורון שרעבי : על הגג של הבית?

מר שרון אלפסי : אני אשלח לך אח"כ תמונה, אני אראה לך.

מר ניסים אלקובי : נכנס פנימה.

מר דורון שרעבי : נכנס פנימה?

מר ניסים אלקובי : נכנס פנימה.

מר שרון אלפסי : מאותו יום, אנחנו בקשר עם כל הגורמים. מנהלי בתי הספר, כל המכלולים עובדים באופן קבוע. אנחנו מדברים באופן שוטף עם מנהלי בתי הספר, מקבלים את ההחלטות ביחד לגבי מוס"ח. למחר הגשנו בקשה לנסות לפתוח את המוס"ח. האירוע של אתמול שינה את הכל. נכון לעכשיו, עד יום ראשון-

מר דורון שרעבי : מי זה ביקשנו? אנחנו ביקשנו?

מר שרון אלפסי : לא. כל ראשי הרשויות הגישו בקשות להקלות, ולראות איפה אפשר כן, כדי להתחיל לשחרר את המשק. לא משנה. כרגע עד יום ראשון בכלל אין דיון. נכון לעכשיו, אין פתיחה של המוס"ח בכלל. ביום ראשון יהיה דיון בנפרד. במידה ויוחלט אחרת, אז זה.

מר דורון שרעבי : אנחנו רוצים לפתוח את המוס"ח?

מר שרון אלפסי : אנחנו רוצים להתחיל להחזיר את המשק, ולהחזיר את המשק בלי להחזיר את כל ילדי המוס"ח ללימודים, זה לא יכול לקרות.

מר דורון שרעבי : השאלה, זו החלטה של מליאה, או זו החלטה ביטחונית שלנו?

מר שרון אלפסי : זה הכל ביחד. לא מליאה, לא מליאה, לא קשור למליאה. לא קשור למליאה.

גב' לימור שחק : הבעיה היא שיש כל כך הרבה אנשי צוות שלא גרים ביישוב, ובתי הספר-

מר שרון אלפסי : זה הכל ביחד, זה הכל ביחד. לכן-

- גב' לימור שחק :** לא. בלבונה רוב הצוות לא גר ביישוב.
- מר שרון אלפסי :** וגם בלבונה יש לנו בעיה של כמעט 30% מהצוות שלא יכול להגיע.
- מר דורון שרעבי :** אבל שווה לעשות על זה דיון. זאת אומרת-
- גב' לימור שחק :** אני אמרתי את זה לדורון.
- מר שרון אלפסי :** זה לא קשור לדיון.
- מר ניסים אלקובי :** זו החלטה של משרד החינוך והצבא.
- מר דורון שרעבי :** לא. אני מדבר רק על האמרה הזאת שיצאה מפה, שאנחנו בעד לפתוח את-
- גב' לימור שחק :** בינתיים, הנוער בסיכון לא פותח. אצלנו לא פותחים. נוער בסיכון.
- מר דורון שרעבי :** לא. אבל הוא אומר שהוא יחד עם ראשי רשויות אמרו כן.
- גב' לימור שחק :** דווקא שמעתי את חיים ביבס, קוראים לו?
- מר שרון אלפסי :** כן.
- גב' לימור שחק :** הוא דווקא לא היה בעד.
- מר שרון אלפסי :** חיים לא-
- גב' לימור שחק :** הוא לא בעד. הוא היו"ר שלכם-
- מר שרון אלפסי :** חיים לא בעד.
- גב' לימור שחק :** בשלטון המקומי, אז הוא לא בעד.
- מר שרון אלפסי :** חבר'ה, זה גם לא רלוונטי בשלב הזה. אין דיון כזה על זה עכשיו. כרגע זה ירד מהפרק. לכן, עד יום ראשון, עד שינוי במדיניות ההתגוננות זה לא רלוונטי.
- גב' לימור שחק :** אם כבר מדברים על זה, אז הבלתי פורמלי עובד פה?
- מר ניסים אלקובי :** התחיל.
- גב' לימור שחק :** יש איזה מענה לנוער שאומרים שמסתובב ועושה רעש בלילה?
- מר שרון אלפסי :** התחיל. מחר גם תנועות הנוער-

מר ניסים אלקובי : החזרנו חוגים.

גב' נירה אטיאס : לא כולם הסכימו לחזור.

מר שרון אלפסי : לא, מי שרוצה. מי שרוצה ויכול-

גב' לימור שחק : לא. לא כולם הספיקו מבחינת הספקים, או ההורים?

מר ניסים אלקובי : כן.

גב' נירה אטיאס : לא, מבחינת הספקים.

מר ניסים אלקובי : גם וגם.

מר שרון אלפסי : מי שעומד בהתניות, ורוצה-

מר ניסים אלקובי : והיום קיבלנו אישור, ועכשיו צוריאל מדבר עם תנועות הנוער, עם המגבלות, וכו', ואנחנו מעלים את זה יום יומי. דרישות יידעו באופן כללי. הם מעלים את הדרישות עד 10:00-

גב' לימור שחק : לא. אבל למשל, מועדון הנוער שהוא תחת המועצה, לא תנועות הנוער, יש שם משהו?

מר ניסים אלקובי : לא, אבל עוד פעם, תקשיבו. יש מגבלות שאנחנו לא יכולים לנהל אותן-

גב' לימור שחק : לא. מגבלות יודעים, אבל אפשר-

מר ניסים אלקובי : לא. מגבלות גם של מי יהיה איתם. של מי יהיה איתם-

מר שרון אלפסי : יש התניות בתוך מדיניות ההתגוננות.

מר ניסים אלקובי : בסוף יש התניות, ולכן אנחנו יושבים בקשה, בקשה, ביחד עם מפקד היקל"ר, שמאשר לנו אותן, ובהתאם לזה מפיצים לאותו יום.

גב' לימור שחק : אבל מה זה אומר, מי יהיה איתם, מבחינת מה? אם-

מר ניסים אלקובי : מבוגרים אחראיים.

גב' לימור שחק : אוקי. אם פותחים את מועדון הנוער לקבוצות קטנות, כמו שעושים בכל מקום-

מר ניסים אלקובי : זה לא משנה. לבנאדם אחד, חייב 2 מבוגרים.

גב' לימור שחק : נכון. אז מי יהיה איתם? זאת אומרת, זו הבעיה, שאין כח אדם?

מר ניסים אלקובי : ברור, צריך צוות שיושב שם, ומשגיח עליהם, ומתרגל אותם, כשהם מגיעים.

גב' לימור שחק : אין צוות במועצה שיכול לעשות את זה?

מר ניסים אלקובי : לא.

מר שרון אלפסי : הטענה היא נכונה. למה היא נכונה?

גב' לימור שחק : להגיד שאני מקבלת את זה, אתם יודעים שלא, אבל סבבה.

מר שרון אלפסי : בסדר, אבל הטענה היא נכונה, ולכן אנחנו מנסים לעבוד במגבלות. למחר, אנחנו בודקים את האפשרות של הצופים, בני עקיבא-

גב' לימור שחק : אגב, גם סליחה רגע. מקום שאני באה עכשיו ממנו, מסיור מקלטים וזה, דווקא הופכים את השעות. המקלטים האלה מתחילים לעבוד בשעות הבוקר. שעות הבוקר, צהריים. דווקא מה שמועדון הנוער בערב, אז נותן מענה בצהריים. אז דווקא מבחינת שעות עבודה, זאת לא הבעיה.

מר שרון אלפסי : בשעות הבוקר יש למידה מרחוק, והיא לא זה-

גב' לימור שחק : לא בטוח.

מר שרון אלפסי : בסדר. זה ברמת העדכונים.

מר דורון שרעבי : לא. ברמת העדכונים, בסדר. אבל זה משהו שחשוב גם לי להבין. אני לא כל כך הצלחתי להבין.

מר שרון אלפסי : מה?

מר דורון שרעבי : בשבוע שעבר פורסם ע"י משרד החינוך, שהם בהתייעצות עם ראשי הרשויות יחליטו איפה, כל רשות שתחליט שהיא רוצה, שם-

מר ניסים אלקובי : הרמזור.

מר דורון שרעבי : שם יהיו לימודים.

מר ניסים אלקובי : רמזור, וביטלו את זה.

מר דורון שרעבי : השאלה, אם אנחנו בסופו של דבר אומרים כן, אנחנו אומרים כן, זה חברי המליאה אומרים כן? רק המועצה אומרת?

מר ניסים אלקובי : לא. יו"ר ועדת מל"ח.

מר שרון אלפסי : אני.

מר דורון שרעבי : רק אתה בלבד?

מר שרון אלפסי : כן.

מר דורון שרעבי : אוקי.

עו"ד עופר רזניק : גם כפוף ליכולות.

מר שרון אלפסי : לא, זה כפוף להכל.

מר ניסים אלקובי : לא. אבל הוא מדבר מבחינת סמכות.

מר דורון שרעבי : השאלה אם זו החלטת מליאה-

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא. שלי.

מר ניסים אלקובי : לא. חוק הג"א התשי"א 1951 קובע שברגע ששר הביטחון מכריז על מצב מיוחד בעורף, יו"ר ועדת מל"ח-

גב' לימור שחק : לא, דורון. רוב הדברים זו החלטת ראש הרשות, אבל מתפקידנו להעלות את הדברים האלה. אולי אפשר לשנות. אין לנו יכולת לקבוע-

מר שרון אלפסי : לא. אבל יכולת להשפיע עליי, באמת, בחלק מהתהליכים, בהחלט כן.

מר ניסים אלקובי : נכון, בטח.

מר שרון אלפסי : ואם יש המלצות שבאמת-

מר דורון שרעבי : אבל אם לא יהיה דיון, אז מה-

גב' לימור שחק : לא, אני בעד דיון, כמו שאתה יודע. אני בעד דיון-

מר דורון שרעבי : אם בסופו של דבר ההחלטה היא רק תחת הסמכות שלו, אז הוא בד"כ יקבל החלטה בלי הדיון הזה, לא יהיה דיון. זה מה שרציתי להבין, אם יש פה דיון בכלל.

מר שרון אלפסי : בסוף הדברים נבדקים בתוך ועדת מל"ח. בתוך ועדת מל"ח יושבים כל מנהלי המכלולים, שכל מנהלי המכלולים למעשה הם מחזיקים בתפקידים בתוך המועצה. מחינוך, רווחה. שם נשקלים-

מר ניסים אלקובי : הנדסה.

מר שרון אלפסי : כל המערכות של מה יש להם מבחינת נתונים. יש להם כח אדם, אין להם כח אדם-

גב' לימור שחק : יש תושבים שהם חברי ועדת מל"ח?

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא.

גב' לימור שחק : זה רק-

מר ניסים אלקובי : כן. מנהלי מכלולים, מפקד יקל"ר-

מר דורון שרעבי : יחד עם ישראל-

מר שרון אלפסי : כן, כן, כן. אנחנו ניסינו לחזק את החוסן לאורך כל התקופה-

גב' לימור שחק : ישראל, אתה גר ביישוב?

מר ישראל ונחצוקר : במודיעין.

מר שרון אלפסי : כולל פינוי אשפה, ניקוי רחובות, עם כל המשמעות שיש לזה. ניסינו לייצר רציפות. ביצענו אל מול המכלולים, ביצענו תרגילים לכל החברה המגויסים. גם לכיתות הכוננות, גם ליחידות הגמר. כל מי שהיה פה, עשינו שבוע שעבר תרגיל משמעותי. עשינו שולחן עגול שמדבר בתטל"ג למעשה, עשינו תרגיל טקטי שמדבר על כל מיני תרחישים שיכולים להיות תוך כדי תנועה.

כל אחד נתן את האינפוטים שלו, ושם קיבלנו החלטות. ביום חמישי האחרון התחלנו להחזיר פעילות. נגעי בזה. מצב ההתגוננות השתנה לכתום, והתחלנו להחזיר פעילות לאט, לאט, כמובן בצורה מבוקרת, בשליטה מוחלטת של המועצה. זהו מבחינת הפעילות. אנחנו לא יודעים כמה זמן זה ייקח. אף אחד לא יודע כמה זמן ייקח, ולכן אנחנו מנסים לאט, לאט לייצר איזו שגרה. אמנם שגרת חירום, אבל לייצר שגרה.

- גב' נירה אטיאס :** כרגע הממשלה אישרה עד ה-26.
- מר שרון אלפסי :** שגרת חירום. זו לא שגרת חירום.
- מר ניסים אלקובי :** לא, לא, לא. לא מצב ביטחוני. הוא האריך את המצב המיוחד בעורף.
- מר שרון אלפסי :** מצב מיוחד בעורף. מצב מלחמה למעשה.
- מר ניסים אלקובי :** זה אומר שהיא יכול להימשך המצב וההכרה, ולהחזיר לימודים ולהחזיר הכל. יכול להיות מצב מיוחד בעורף גם-
- מר שרון אלפסי :** עוד 2 עדכונים קצרים. נבחר יועץ להסכמי גג, שכבר התחיל לעבוד, ולהתחיל לגבש נתונים, לאסוף נתונים, לאסוף חומרים, כדי לבנות את זה כמה שיותר מהר. מפעיל חדר כושר זכה, ואנחנו מקווים שב-22 לחודש ייכנס להפעיל, במידה והכל יחזור לזה. בכל מקרה, הוא יקבל סמכות כבר ב-22 לחודש. הכנסת פועלים. עלתה בקשה ב-2 אתרים שיש להם מרחבים מוגנים ועומדים בהנחיות, קיבלנו אישור להתחיל להכניס פועלים מחדש, גם לטרקלין, וגם לאריק איינשטיין. זה נבחן עכשיו.
- מר רמי מימון :** לא פלסטינאים.
- מר שרון אלפסי :** מה?
- מר רמי מימון :** לא פלסטינאים.
- מר שרון אלפסי :** פלסטינאים. אני מדבר על פלסטינאים.
- מר רמי מימון :** הרגע אמרת סגר נושם, איך עובדים פלסטינאים?
- מר שרון אלפסי :** לא, אז אומר, קיבלנו אישור להכניס פועלים. בהתאם להקלות.
- מר ניסים אלקובי :** בהתאם למגבלות, עם נהלים יותר קשים.
- מר רמי מימון :** באילו אתרים?
- מר שרון אלפסי :** רק טרקלין ואריק איינשטיין.
- מר ניסים אלקובי :** החיצוניים.
- מר שרון אלפסי :** איפה שיש להם גם מרחבים מוגנים, ועומדים בכל המגבלות.

גב' לימור שחק : ויש להם חובת שמירה והכל?

מר שרון אלפסי : ברור.

מר ניסים אלקובי : הכל. יש התניות, החמירו את ההתניות.

מר דורון שרעבי : אה, החמירו?

מר ניסים אלקובי : בטח.

מר דורון שרעבי : מבחינת המיגון.

מר ניסים אלקובי : גם מיגון, וגם אופן הכניסה, היציאה. כל כניסה ויציאה למיגון, ספירה מחדש. אימות של כל בנאדם ובנאדם.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : ישראל.

מר ישראל ונחצוקר : ערב טוב. כמה עדכונים לגבי המצב. אני מלווה את המועצה פה מהקורונה. קורונה, "חרבות ברזל", "עם כלביא". אז ככה. אני במלחמה הזאת ממש משעה 08:15 בשבת הוקפצתי. קשר עם שרון, קשר עם ניסים, קשר עם הקב"ט. אנחנו כל יום מבצעים 2 הערכות מצב ביום. משבת 2 הערכות מצב ביום. דנים בדברים, מקבלים את ההנחיות מפקע"ר. כל יום בשעה 08:30, וכל יום בשעה 18:00 אנחנו יושבים מספרי 1 של כל המועצה בבוקר. בערב, הערכה יותר מצומצמת. כל ההחלטות שאנחנו מקבלים, זה בהתאם למדיניות פקע"ר, שמתפרסמת אחת לכל כמה ימים. אנחנו עוברים על ההנחיות, ממש באופן שקול, באופן מקצועי.

בהתאם לזה, אנחנו מפרסמים לתושבים גם את הפרוטוקולים שיוצאים פה בכל ישיבה, וגם הודעות שיוצאות לתושבים בבוקר, ואחה"צ, בערב. אני רוצה להגיד, שאנחנו פועלים לפי 2 עקרונות מרכזיים. הראשון הוא, הצלת חיים. תפקיד של פקע"ר זה להציל חיים, זה הדבר הראשון. זה מה שמכווין אותנו. העיקרון השני שמכווין אותנו, זה רציפות תפקודית. העניין של הצלת חיים, זה בכל מקרה. רציפות תפקודית, זה בהתאם להנחיות שמשתנות מעת לעת. עכשיו פה אני רוצה לגעת במשהו שהוא חשוב. אנחנו במצב, נגענו בזה קודם, ואני

רוצה שנייה להסביר בעניין הזה. אנחנו במצב מיוחד בעורף
עד ה-26.3.

זה אומר, שממשלת ישראל הסמיכה את שר הביטחון צה"ל לקבל הנחיות שנוגעות לתושבים. ההנחיות האלה יכולות להיות ממצב אדום, שכל המדינה סגורה, שהיינו בו בתחילת המלחמה, עד מצב ירוק. זה יכול לנוע בין זה לבין זה. זה שהמצב המיוחד בעורף הוא עד ה-26 לחודש, זה לא אומר שזה מצב ההתגוננות שנהיה בו עד ה-26 לחודש. זה נקבע בהתאם להערכות מצב יום יומיות שמתבצעות בפקע"ר, פיקוד מרכז, שר הביטחון, מקבלים את ההחלטה, יוצאות הנחיות, ועפ"י זה אנחנו מתנהלים. זה חשוב להבדיל בין הדברים, ולא לעשות...תכף אני אגיע לזה. תכף אני אגיע לזה-

מר שרון אלפסי : רק משהו קצר. מצב מיוחד בעורף, המשמעות שהאחריות עוברת לשר הביטחון. אני לא יודע כמה זה טוב-

מר ניסים אלקובי : שר הביטחון, אלופי הפיקודים. במקרה שלנו, לאלוף הפיקוד.

מר שרון אלפסי : אבל זה הסיפור.

מר דורון שרעבי : כן, אבל הוא תחת שר הביטחון.

מר ניסים אלקובי : ברור. אמרתי, שר הביטחון, אלופי הפיקודים-

מר ישראל ונחצוקר : אני רוצה לומר, ברגע שאנחנו מקבלים את מדיניות ההתגוננות, אנחנו באמת עוברים עליה לפרטי פרטים. מבינים את ההנחיות, ועפ"י ההנחיות האלה אנחנו משקללים את כל השקלולים, פועלים בהתאם להנחיות האלה, ועפ"י זה יוצאות ההנחיות פה לתושבים. זה חשוב לי להדגיש, וזה אנחנו פועלים עפ"י 2 העקרונות שדיברתי קודם. אני רוצה להדגיש, גם שרון דיבר על זה קודם.

אנחנו מה שנקרא, בצבא תמיד מנצלים זמן חירום לדרוך את המערכת, להתכונן, ללמוד, לתרגל. עשינו פה מספר תרגילים כדי לראות את בעלי התפקידים, בעיקר מספרי 1 ו-2 של המכלולים, את התפקוד שלהם באתרי הרס, באיומים שאיתם אנחנו מתמודדים, ותכף אני אגע באיום זה.

מר רמי מימון: מתחילת המלחמה עשו בדיקה על כל המקלטים, או שזה לא קשור?

מר שרון אלפסי: כן.

מר ישראל ונחצוקר: בוודאי, מספר פעמים. אז אנחנו מתרגלים גם בכל מה שקשור לאגמ"ר. מה שנקרא בט"ש, וכל מה שקשור לפקע"ר, לאתרי הרס, אוכלוסייה ודברים מהסוג הזה. אז עשינו כמה כאלה במהלך התקופה הזאת. חשוב לי להדגיש שבעלי התפקידים מכירים את התפקידים שלהם, מוכנים, דרוכים, ולתת את המענה המיטבי לתושבים של המועצה, מאוד, מאוד חשוב לי. לגבי המקלטים, סיירנו במקלטים, עברנו במקלטים. יש ריג'קטים פה ושם, מטפלים בדברים האלה. סה"כ המקלטים נותנים מענה טוב, מענה לתושבים באת האזעקה. אני תקף אדבר על האיום, וזה חשוב העניין של המקלטים, אני אגע בזה. אני רוצה לציין שהמקלטים פה פתוחים כבר איזה 3 שבועות לפני שהתחילה המלחמה, הרבה לפני כן כבר. המקלטים פה פתוחים לרווחת התושבים. גם המוסדות הציבוריים. זה אומר, גנים ומוס"ח פתוחים, שבמידה ומישהו יצטרך, יהיה לו מרחב מוגן תקני, כמה שיותר קרוב, כדי שהוא יוכל להגיע בזמן ההתגוננות. זה לגבי המקלטים.

אני רוצה לדבר שנייה על תמונת עולם, ואחרי זה אני ארד פה לבית אריה. אז כמו שאתם יודעים ומכירים, הגזרה המרכזית היא אירן ולבנון. צה"ל תוקף בעומק איראן, בעומק לבנון. יש גם פעילות קרקעית נקרא לזה בלבנון, לא מורחבת מדי, אבל זה צד אחד. לנו אסור לשכוח את חלקת האלוהים שלנו, שזה יו"ש. פיגוע בזמן כזה יכול לקרות כל רגע, ויכול להיות שאפילו ביתר שאת בזמן מלחמה. אז אני רוצה לומר, שגם בגזרת יו"ש יש פעילות משמעות של פיקוד מרכז בכפרים. צריך לדעת את זה. בצירים, בכפרים-

מר שרון אלפסי: פעילות יזומה.

מר ישראל ונחצוקר: פעילות יזומה, התקפית, כדי לסכל ולמנוע פיגועים ופח"ע. אז זה חשוב שתדעו. אני רוצה לדבר מילה על האיום. האיום שאנחנו מתמודדים איתו במלחמה הזאת, הוא לא דומה למה

שהתמודדנו איתו לא ב"חרבות ברזל" ולא ב"עם כלביא". מה שכל הזמן תרחשנו וראינו במצגות, ובכל מיני דברים מהסוג הזה, היום אנחנו רואים את זה במציאות. רואים את אתרי ההרס האלה בשטח. ראו בית שמש, ראו ת"א, יהוד, בכל מיני כאלה ואחרים. גם פה בבית אריה, תכף אני אגע בזה במילה. אז אני אומר שמה שתרחשנו ומה שתרגלנו, אנחנו רואים את זה אפילו מעבר לכך, וחשוב שתדעו את זה. הטיילים, כמו חומר הנפץ, ראשי הקרב שהטיילים האלה נושאים, זה באמת כמות מאוד, מאוד גדולה. מבחינתנו, מה שחשוב בעניין הזה, זה להישמע להנחיות פקע"ר. אני רוצה להבהיר. ההגנה האווירית היא לא הרמטית, אתם רואים. לפעמים יש נפילות שלא מיירטים אותם.

כדי שאנחנו נדע להתמודד באופן המיטבי ביותר עם האיום, צריך פה את ההשלמה של התושבים. זה אומר, להישמע להנחיות. זה אומר, להתמגן. זה אומר, להיכנס למרחב מוגן בזמן, ואני תכף אגע בזה בכמה מילים, כי הטיילים יכולים לעבור את ההגנה האווירית. לא תמיד אנחנו מצליחים ליירט, וחשוב לדעת את זה. זה חשוב מאוד לדעת את זה, כי רק עם השילוב של ההישמעות של התושבים והעמידה בהנחיות, רק ככה מצליחים לשמור על חיי אדם, וזה משהו שחשוב להקפיד עליו. עכשיו אני אגע במצב ההתגוננות.

מצב ההתגוננות כיום הוא כתום בכל הארץ. כתום זה אומר פעילות מצומצמת. מותר לנו להתקהל עד 50 אנשים, שבמקום שבו אפשר להגיע למרחב מוגן תקני בזמן התגוננות. תכף אני אגע פה גם בזמן ההתגוננות. זה אומר שאם אנחנו רוצים לעשות איזושהי התקהלות מסוימת, חייבים לוודא שיש מרחב מוגן תקני במרחק של 90 שני, ושכל אלה שמגיעים לאותה התקהלות, יכולים ויש להם מקום להיכנס למרחב מוגן תקני, אם יש לנו אזעקה.

מר מאור הרוש: למה ההגדרה ל-90 שני? ההתרעה מגיעה כמעט 7 דק' לפני, 8 דק' לפני-

מר ישראל ונחצוקר: תכף אני אגע בזה, אני אפרט בזה. תכף אני אדבר על ההתרעה. ההתרעה זו האזעקה. יש הנחיה מקדימה, תכף אני

אגע בזה. אבל אזעקה, זה 90 שני. מרע הישמע האזעקה, יש
90 שני להיכנס. אני תכף אפרט בעניין הזה.

מר רמי מימון : יש תקן לממ"ד לכמה כמות האנשים שיכולים להיכנס.

מר ישראל ונחצוקר : כן. זה חצי מטר לבנאדם.

מר ניסים אלקובי : 54 ס"מ.

מר ישראל ונחצוקר : חצי מטר לבנאדם, ואנחנו יושבים על זה-

מר שרון אלפסי : במידה.

מר ישראל ונחצוקר : על הסנטימטר, שלפני שאנחנו מאשרים משהו, זה עובר-

מר ניסים אלקובי : רגילים. כן, לא כיסאות גלגלים-

גב' לימור שחק : לצורך העניין, ישיבת המליאה לא יכלה להיות לציבור בגלל
הממ"ד למטה, הוא לא מספיק גדול בשביל 50?

מר ניסים אלקובי : את תראי, יש שם שולחן-

גב' לימור שחק : לא, אני שואלת.

מר ניסים אלקובי : שנועד למקרה שנצטרך לעשות ישיבה, הערכות מצב וכו'-

גב' לימור שחק : אז כמה אנשים עובדים פה כל יום במועצה?

מר ניסים אלקובי : יש רשימה. את רוצה לדעת? אני אעביר.

גב' לימור שחק : כן, אשמח.

מר ניסים אלקובי : אנחנו בסדר גודל-

גב' לימור שחק : לא. אני צריכה את הרשימה, אני צריכה את הכמות.

מר ניסים אלקובי : אנחנו לא עוברים. אני מנהל את זה שמית. לא עוברים. 12, 14
אנשים.

מר שרון אלפסי : לימור, זה ברמה כזאת, שזה מנוהל מי מגיע לפה, מתי, כמה
שעות-

מר ניסים אלקובי : שעות, הכל.

מר שרון אלפסי : הכל, הכל.

מר מאור הרוש : במקרה אני הייתי פה היום באמצע האזעקה, והוא לא נותן לאף אחד לצאת החוצה. אפילו 10 דק' אחרי. עד שפקע"ר לא משחרר-

מר ישראל ונחצוקר : תכף אני אגע גם בזה.

מר מאור הרוש : תופס אותנו.

מר שרון אלפסי : אבל מנוהל לעילא ולעילא, ברמה של מי מגיע לפה-

מר ניסים אלקובי : כי אנחנו אחראיים עליהם גם בדרך.

מר שרון אלפסי : מודיעים יום לפני והכל.

גב' לימור שחק : לא, בטח. צודקים, אין ספק.

מר ישראל ונחצוקר : אני רוצה להמשיך את מצב ההתגוננות. אז דיברתי על התקהלויות ושירותים. 50 איש, בזמן התגוננות, שיכולים להגיע בזמן ההתגוננות למרחב מוגן תקני. פעילויות חינוכיות, אנחנו לא מקיימים פעילויות חינוכיות במצב כתום. יש החרגות. אני אגע בזה תכף. החרגות לכל הארץ. מקומות עבודה. ניתן לקיים פעילות של מקומות עבודה, רק במקום שאפשר להגיע ממנו למרחב מוגן תקני בזמן התגוננות. אני כל הזמן מדגיש תקני, בגלל האיום. אם אתם זוכרים, היו פעמים שהיינו הכי מוגן שיש, וכל מיני המצאות מהסוג הזה. במלחמה הזאת, בשלב הזה, אין את הדבר הזה, בגלל האיום שדיברתי עליו קודם. כל הזמן אני מדגיש, מרחב מוגן תקני זה או מקלט, שיש לנו המקלטים הציבוריים שהוא תקני, או בבתים, או במקומות ציבוריים, שבהם יש מרחב מוגן תקני. דגש על התקני כל הזמן.

משק חיוני. משק חיוני פועל לפי ההנחיות של משק חיוני. אלו בעצם 4 הדברים שאליהם מתייחסת מדיניות ההתגוננות, וזה מה שמותר לעשות עפ"י ההנחיות במצב ההתגוננות הזה. מעבר לכך, יש החרגות. 2 החרגות הרלוונטיות למועצה, זה אחת, שמדברת על פעילות בלתי פורמלית, שזה אפשר לקיים עד 30 אנשים, בסמוך למרחב מוגן תקני, שבזמן ההתגוננות, ברגע שיש אזעקה, אפשר תוך 90 שני' להיכנס, וזה בליווי של מבוגר ומדריך. מעבר לזה, יש עניין של החרגה-

מר ניסים אלקובי : חתונות, הלוויות.

מר ישראל ונחצוקר : טוב, זה כללי, אני לא נוגע בזה. להפעלה של נוער בסיכון וכל מיני דברים מהסוג הזה, של תכניות של נוער בסיכון. גם פה, זה אותו דבר. עד 30 תלמידים, בסמוך למרחב מוגן תקני. אגב, בשבוע שעבר זה היה בתוך מרחב מוגן תקני, ופה יש איזו הקלה מסוימת. גם פה, זה בהתאם להנחיות משרד החינוך, ובתנאי שאפשר יהיה להגיע לתוך מרחב מוגן תקני בזמן ההתגוננות. יש פה 2 התניות שצריך לעמוד בהן.

מר מאור הרוש : אתה אומר שעכשיו במצב כתום, אין מסגרות חינוך, כי זו ההגדרה למצב כתום, אין מסגרות חינוך. חוץ מההחרגות האלה.

מר ישראל ונחצוקר : 2 החרגות שדיברתי עליהן.

מר מאור הרוש : זאת אומרת, איך בכלל יש דיון האם רשות יכולה לפתוח או לא יכולה לפתוח, אם מלכתחילה בכתום אי אפשר לפתוח.

מר ישראל ונחצוקר : אז הדיון היה-

מר שרון אלפסי : החרגות.

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : אני אעשה לך את זה פשוט. השר קיש רצה ליצור רמזור, ולהגדיר צבעים לכל אחד. אז מי שיוגדר כתום, אדום לא, כתום כן, לא, לא משנה. צהוב, כן, וכו'. ראשי רשויות הגישו בקשות-

מר מאור הרוש : פקע"ר הגדיר את הצבעים.

מר ניסים אלקובי : ברור.

מר מאור הרוש : פקע"ר זורם עם הרעיון.

מר ישראל ונחצוקר : כרגע לא זרם. כרגע ההנחיות הן עד מוצ"ש בשעה 20:00.

מר ניסים אלקובי : לא. דווקא הצבא-

גב' לימור שחק : לא לבלתי פורמלי.

מר ישראל ונחצוקר : דיון פורמלי זו ההחרגה שדיברתי עליהם.

גב' לימור שחק : זה אושר. המועצה צריכה להתכנס.

מר שרון אלפסי : זה דיון עם ראשי הרשויות, עם פקע"ר, ועם משרד החינוך. הסיפור היה-

מר מאור הרוש : אני לא מבין למה ראשי רשויות בסוף. כי בסוף ראשי הרשויות לא קובעים הצלת חיים. פקע"ר ומשרד החינוך. אני מבין את הצורך של משרד החינוך-

מר שרון אלפסי : אבל תקשיב רגע, מאור-

מר מאור הרוש : אני מבין את הצורך של פקע"ר-

מר שרון אלפסי : תקשיב שנייה-

גב' לימור שחק : וראש המועצה יודע אילו מיגונים יש לו ביישוב-

מר שרון אלפסי : רגע, אתה רוצה שנייה? הדיון היה דיון אחר לגמרי. היה דיון במוצ"ש, איך מקבלים באמת את ההחלטות, ובאיזה שלב. הרעיון היה, שביום רביעי, זה היה צריך להיות ביום שלישי. שביום רביעי, המדיניות כתום לא משתנה. ההחלטות היו משתנות. זה אומר שאם יש ברמזור יש רשות שאין לה נפילות בכלל, שלא אוימה, לא היו יירוטים, לא היו אזעקות, כמובן שהיא מופיעה בירוק. לכן, היה יותר קל לקבל שם החלטה להגיד, אפשר להחריג אותה, בתוך מדיניות כתום. מי שנמצא באדום, לצורך העניין, אפילו אנחנו. יכול להיות שאנחנו היום אפילו לא היינו מאושרים. יכולים להיות שלא היינו מאושרים בגלל הכתום-

... **מר מאור הרוש :**

מר שרון אלפסי : לא, אני אומר. בסוף בהחלטות יכולים להגיד, תשמע, אתה אדום. תקשיב, אתה כרגע נמצא באיום מסוים, זה היה צריך להיות דיפרנציאלי, ולכן זה היה צריך להיבחן. איפה זה נבחן? לא בתוך הרשות. הרשות מגישה את הבקשה להחריג. פקע"ר עם משרד החינוך אומרים, רשאים, לא רשאים. אם היו אומרים, לא רשאים, אז זה לא קורה. נכון לעכשיו, יישור קו. אין דיון עד יום ראשון, אין דיון, ואז יראו-

גב' לימור שחק : אבל שרון, אני שוב חוזרת על הפורמלי.

מר שרון אלפסי : כן.

גב' לימור שחק : אבל הבלתי פורמלי, אנחנו יכולים לתת מענה.

מר שרון אלפסי : עכשיו אנחנו נותנים מענה עכשיו-

גב' לימור שחק : בשעות הבוקר, בתוך המוס"ח שיש מקלטים מוגנים, לתת בקפסולות. עושים את זה בכל מקום.

מר דורון שרעבי : עד 30 איש, הוא אמר.

גב' לימור שחק : עד 30 איש, אני יודעת את זה טוב מאוד. אני משם עכשיו באה. אז צריך לראות, כי אנשים פה במצוקה. נירה אמרת, אילו הורים היו שולחים. יש הורים שאין להם ברירה, והם צריכים לשלוח, כי הם חייבים להיות במקומות עבודה-

גב' נירה אטיאס : אז את זה עושים את זה כשיש לך הורים חיוניים, ואז פותחים שמרטפיה וכאלה.

גב' לימור שחק : לא נכון. יש גם עובדות מועצה, לא רק הקטנטנים. חברים, יש גם עובדות שהן עובדות מועצה, שיכולות במרחב מוגן לעשות את זה. משרד החינוך, אין אישור. אני יודעת, אני חברת ארגון המורים. קיבלנו עכשיו אגרת, אסור. סבבה, אנשי חינוך. אבל סייעות שהן עובדות מועצה, אפשר לתת מענה. איזשהו מענה. את אומרת, ילדים מסתובבים ברחובות. בוודאי שהם מסתובבים ברחובות.

גב' נירה אטיאס : למה בוודאי שישתובבו?

גב' קרן מ. רינות : הם לא יבואו-

גב' לימור שחק : למה את מחליטה שהם לא יבואו, קרן?

גב' קרן מ. רינות : כי אני מגדלת ילדים בגיל הזה-

גב' לימור שחק : גם אני גידלתי, ועדיין מגדלת-

גב' נירה אטיאס : אבל למה בוודאי שישתובבו ילדים בחוץ? למה ילדים בוודאי שישתובבו בחוץ.

גב' קרן מ. רינות : אני לא אמרתי שזו-

גב' לימור שחק : זה המועצה. אבל אני אומרת, שלפחות משהו לעשות. אתם לא מסכימים איתי? רק אני חושבת על זה? רק אני חושבת-

גב' נירה אטיאס : תראי, פתחו חוגים. ברור שיש כאלה-

גב' לימור שחק : לא, חוגים זה משהו אחר. חוגים זה משהו, אני שואלת-

גב' קרן מ. רינות : אני חושבת כמוך, אבל דווקא לא בהקשר ליום, לבוקר, אלא ללילה. לא, אני פשוט נתקלתי בחבר'ה שהם בני כיתות ח', ט', שהם מסתובבים בלילות. אזעקות, לא אזעקות, זו פשוט הזיה. אז אמרתי, אוקי, יש פה איזו בעיה. עכשיו, הבעיה היא בעיניי זה ההורים. אבל בואו, יש פה בעיה. אז אולי אנחנו כמועצה, ננסה לתת פה איזשהו מענה לנוער הזה. זו המחשבה. כי יש פה בעיה. אני חושבת שאם אנחנו נמצא איזשהו מקום שהנוער יוכל להגי אליו בשעות הלילה, והוא מקום מוגן, ויהיו בו אנשים מבוגרים, וואלה, אנחנו עושים פה איזשהו משהו טוב.

גב' לימור שחק : אבל קרן, אני חייבת להגיד, באמת. הרבה מאוד מקומות במדינה עושים את זה, כולל יישובים, כולל פה. צריך לחשוב. זה לא יכול להיות שאנחנו כבר כמה, 11 ימים, ואין שום מענה פה, אין כלום. אפילו אתה יודע מה, שרון, לעלות איתם רגע לזום, לרכז אותם שנייה, להבין מה שלומם, משהו.

מר שרון אלפסי : א', עולים איתם, לא, יש להם-

גב' לימור שחק : לא, אתם לא מקשיבים לי. אני לא מדברת על הפורמלי. אני לא מדברת. אני באתי משם. עזבו רגע את הפורמלי. תקשיבו, אני יודעת, הם עובדים שם קשה מאוד. במיוחד בלבונה אני יודעת. אני לא מכירה ביהושע גן. הם כל היום בזומים, פותרים בעיות. אני יודעת, אני באתי משם. אני רגע מדברת אבל על הבלתי פורמלי. אני באה עכשיו מסיוור מקלטים. אני רואה איך עושים את זה. אפשר לעשות את זה, במיוחד כשאנחנו מקום קטן. יישוב יחסית קטן. אני חושבת צריך לעשות-

גב' קרן מ. רינות : אני לא מצליחה להבין. בכנות, אני מנסה. אני אומרת, אוקי, מועדון נוער זה איזשהו מענה לנוער שמסתובב בלילות. אני

לא מבינה מה הציפייה שלך, שיהיה כאן במשך היום. מה שיחה עם ראש המועצה-

גב' לימור שחק : לא, קרן-

גב' קרן מ. רינות : סליחה, הילד שלי, עם כל הכבוד, ראש המועצה-

גב' לימור שחק : מי מדבר על ראש המועצה-

גב' קרן מ. רינות : לא מעניין אותו-

גב' לימור שחק : קרן, אני לא מדברת על ראש המועצה-

גב' קרן מ. רינות : לא, אז אני מנסה להבין אז על מה את חושבת.

גב' לימור שחק : אני מדברת על לפתוח במרחב מוגן שעות, נכון יש לנו עובדי מועצה שכרגע לא נמצאים? שהן מתעסקות עם בני נוער-

גב' קרן מ. רינות : שמה יקרה בשעות האלה?

גב' לימור שחק : מה יקרה? ייתנו להם מרחב פעילות.

גב' קרן מ. רינות : איזו פעילות?

גב' לימור שחק : קרן, שנייה-

גב' קרן מ. רינות : איזו פעילות?

גב' לימור שחק : קרן, קודם כל, אף אחד לא מבלבל בשכל. אף אחד לא מבלבל בשכל-

גב' קרן מ. רינות : לא אמרתי מבלבל בשכל.

גב' לימור שחק : קרן, תקשיבי-

גב' קרן מ. רינות : אמרתי, אתם חיים בסרט-

גב' לימור שחק : גם לא בסרט. אבל קרן, את רוצה-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : לימור, אנחנו נבחן. אם יש אפשרות להעסיק אותם, או לנסות למצוא איזו פעילות שיכולה לאפשר את זה, אני אגב, אני חושב שאת הנוער דווקא, אם אנחנו מהמועצה נעלה, אני לא בטוח שהם מצטרפים. אם יש איזה משהו שמרכז אותם תוך

כדי, יכול להיות. בגלל זה אני ארשום את זה. אנחנו נעשה דיון על זה, ונראה. אם יש מקום להתחיל לעשות.

גב' לימור שחק : לא, רגע, אני רוצה לחדד. קודם כל, אני אשמח להעלות, כמו שאתה יודעים, יש לי הרבה רעיונות. אם רוצים לשמוע, או לא, זה לא העניין. העניין, לא ראש המועצה, או סגן ראש המועצה-

גב' קרן מ. רינות : אמרת שיחה עם ראש המועצה.

גב' לימור שחק : לא, אני לא אמרתי ראש המועצה, קרן.

גב' קרן מ. רינות : אני שמעתי את זה.

גב' לימור שחק : קרן, אני לא אמרתי. את יכולה לשאול את ראש המועצה. אני לא מצליחה להבין איך זה הופך להיות מצב התגוננות, הכל טוב.

גב' קרן מ. רינות : אני לא בשום התגוננות. אני פשוט אמרתי עניינית, תגידי איזה פתרון את מציעה.

גב' לימור שחק : הצעתי פתרון.

גב' קרן מ. רינות : מה?

גב' לימור שחק : הצעתי פתרון, הצעתי פתרון. לפתוח את המרחבים המוגנים, לשים שם סייעת, לעשות מרחב פתוח של פעילות-

גב' קרן מ. רינות : למי?

גב' לימור שחק : למי שירצה לבוא, קרן. אולי הבן שלך לא ירצה לבוא, אבל את יודעת, חוץ מהבן שלך, יש עוד הרבה אנשים ביישוב.

מר שרון אלפסי : חברים, אני פשוט מתנצל-

גב' לימור שחק : עושים את זה, קרן, עושים את זה-

מר שרון אלפסי : אני חייב לעשות את הישיבה הזאת קצרה, בגלל ההנחיות. אבל רשמתי, ואם יש איזה רעיונות שאפשר, את אתייעץ אתכם, אנחנו נדבר. אם אפשר לעשות איזה משהו, אנחנו נשמח. ישראל, סליחה.

מר ישראל ונחצוקר : אני אמשיך, ברשותכם. אני רוצה לגעת מילה לגבי ההתרעות. יש לנו במלחמה הזאת את הפריווילגיה, היא לא תמיד קיימת, אבל לעיתים רבות יש לנו אותה, את הפריווילגיה של הנחיה מקדימה. הנחיה מקדימה, אנחנו מקבלים מספר דקות, אני לא נוקב בכמה. לפעמים זה יכול 2 דק', לפעמים יכול להיות 7 דק', ואולי לפעמים קצת יותר, קצת פחות. אבל לעיתים יש את זה. אני מדגיש שזה רק מאיראן. מלבנון אין את הדבר הזה. אז יכול להיות שזה גם לא יקרה. אבל במידה ומקבלים הנחיה מקדימה, מתקרבים, מכינים את עצמנו לכניסה למרחב מוגן.

שוב אני אומר, מרחב מוגן תקני. ברגע שמתקבלת ההתרעה, התרעה זו אזעקה, יש זמן ההתגוננות. זמן ההתגוננות בבית אריה-עופרים הוא 90 שני'. בזמן הזה, תוך 90 שני' צריך להיכנס לתוך המרחב המוגן, ולא יוצאים ממנו עד שמתקבלת הנחיה מפורשת מפקע"ר שאפשר לצאת. אין את העניין של 10 דק', אין את הדברים האלה יותר. היום אנחנו עדים לכך ששברי יירוט יורדים מהשמיים גם אחרי 10 דק', וגם אחרי רבע שעה. שבר יירוט זה לא גרגיר. זה כמו שאתם רואים פה ביישוב, ותכף אני אגע בזה כמה מילים-

מר שרון אלפסי : רק האזעקה, אני מבקש-

מר דורון שרעבי : נראה לי שכבר כולנו מנוסים בזה.

מר שרון אלפסי : האזעקה היא זמן התגוננות הוא זמן האזעקה. מהרגע שהפסיקה האזעקה, זה אומר, נגמרו 90 השני'.

מר ישראל ונחצוקר : נכון.

מר שרון אלפסי : רק כדי להיכנס לפרופורציות. האזעקה היא 90 שני', בהתאם לאזור ההתגוננות.

גב' נירה אטיאס : ביומיים האחרונים, ישראל, היה פה קצת לא יודעת-

מר ישראל ונחצוקר : תכף אני אגע בזה במילה אחת.

מר שרון אלפסי : הורידו את האנטנה.

מר ישראל ונחצוקר : אני אגע בזה. אני מדגיש שברגע שנכנסים למרחב המוגן התקני, חייבים לסגור את הדלת, וחייבים לסגור את החלון בצורה הרמטית, כי במידה ולא, דרך הרווחים נכנסים הדף, וזה יכול להיות מלכודת מוות בתוך המרחב המוגן, וחבל, והיו הרוגים מהדבר הזה, במלחמות הקודמות, לא הפעם. לא שאני יודע על הפעם, אבל ב"עם כלביא" כן. חייבים לסגור ממ"ד וחלון בצורה הרמטית. זה מאוד, מאוד, מאוד חשוב.

גב' קרן מ. רינות : גם את חלון הזכוכית? את חלון ההדף.

מר ישראל ונחצוקר : כן, כן. את חלון הפלדה, ואת חלון הזכוכית, לסגור היטב. למישהו מכס שיש לתושבים שיש כנפיים, את שניהם צריך להוריד למטה, לפרק. כנפיים, מפרקים, זה לא טוב. מפרקים, בסדר?

מר דורון שרעבי : בעופרים, הדלתות הן לא אטומות 100%, אם לא שמים להן את הסף התחתון. בזמנו היו צריכים להוסיף סף תחתון, ולרובנו כבר אין את הסף הזה, כבר פירקו אותו.

מר ישראל ונחצוקר : אז מה שצריך לעשות, לעשות. אבל דלת, צריך לסגור בצורה הרמטית. זה לגבי הדבר הזה.

(מדברים ביחד)

מר ישראל ונחצוקר : אני רוצה רגע לגעת במה שדיברתי קודם-

מר דורון שרעבי : ...אתה יכול להיפגע מהדף.

מר ישראל ונחצוקר : תראו-

מר דורון שרעבי : אז צריך אולי לרענן את התושבים, להסביר להם, כי זו נקודה חשובה.

מר מאור הרוש : לא, אל תסביר. אתה תייצר שם עוד יותר לחץ.

מר ישראל ונחצוקר : לגבי ההתרעות, מה שהעליתם פה. אם אתם זוכרים, מלחמת המפרץ כשהתחילה, הייתה התרעה אחת לכל המדינה, הכניסו את כל המדינה למרחב מוגן. אח"כ היה 6, 7, אני לא זוכר כמה, עם נחמן שי, אתם בטח זוכרים את זה, אני הייתי ילד קטן. אתם בטח זוכרים את הדבר הזה. היום אנחנו מדברים על יותר מ-1,700 ואולי כבר 1,800 פוליגונים להתרעות. זה

אומר שחילקו את הארץ ל-1,800 מקומות. אז יש לנו היום אזעקה, מה רצו להשיג בזה? לצמצם. להכניס כמה שפחות אנשים למרחבים המוגנים, ולאפשר כמה שיותר רציפות תפקודית. אז היום יש לנו פוליגון בבית אריה, יש לנו פוליגון בעופרים, יש לנו פוליגון אפילו על חווה. אפילו על החוות, ברמת כזאת קטנה יש פוליגונים.

גב' קרן מ. רינות : בגלל זה יכול להיות שיש אזעקה בעופרים, ובבית אריה לא.

מר ישראל ונחצוקר : יפה, בדיוק כזה. עכשיו, מה אני בא ואומר-

מר ניסים אלקובי : לזה, לזה נועד.

מר שרון אלפסי : אבל זה מבלבל. לכן, המענה המשלים שלנו זה זה והטלוויזיות והכל.

מר ישראל ונחצוקר : לזה, זה נועד, ושרון לקח לי את המילים. לכן, אני ממליץ שכל אחד יוריד לפלאפון שלו את יישומון פקע"ר. להוריד, להוריד. זה צופר פרטי, צופר אישי שיש אותו לכל אחד, לוקח לכל מקום, לוקחים את זה היום לכל מקום. לכל מקום הולכים עם הדבר הזה. זה דבר ראשון-

גב' קרן מ. רינות : גם דרכו יש את ההתרעה המוקדמת.

מר ישראל ונחצוקר : דרכו יש התרעה מקדימה, נכון.

מר שרון אלפסי : בזכותו גם את לא תיחנקי במקלט.

מר ישראל ונחצוקר : אז זה קודם כל. דבר שני, יש את המדיה האחרת. אם זה טלוויזיה, ואם זה רדיו, ואם זה כל מיני דברים מהסוג הזה. אני חייב להגיד פה משהו. אם יש ספק, אין ספק. נשמע לך ששמעת את האזעקה מעופרים, וזה נשמע לך פה, תיכנס, לא יקרה שום דבר. נשמע לך שלא שמעת, לא יודע מה, תיכנסו, לא יקרה כלום. אבל מה שכן אני אומר. מי שקיבל הנחיה מקדימה, בהכרח יקבל הנחיה שחרור. זה לא בהכרח שהוא יקבל אזעקה, שימו לב. מי שקיבל הנחיה מקדימה של 7 דק', 8 דק' לפני, בהכרח יקבל שחרור. זה לא אומר שבאמצע שהוא יקבל את האזעקה להיכנס, את 90 השני. צריך לזכור את זה. אבל אני בא ואומר, יש לכם ספק, אין ספק, תיכנסו. אתם לא יודעים אם לצאת או לא לצאת, יש היום את 104, יש את אתר

פקע"ר, תיכנסו, תקבלו את כל המידע, גם אם זה אומר שתישארו עוד כמה דקות במרחב המוגן. אנחנו אומרים, הצלת חיים זה הדבר הראשון. יש ספק, אין ספק. זה ממש, ממש חשוב. אני רוצה לגעת פה במילה על בית אריה. תראו, בית אריה-עופרים נמצא במקומות הראשונים והמכובדים בארץ בכל מה שקשור לכמות ההתרעות, ולמספר שברי היירוט והגודל שלהם.

מר מאור הרוש : הצפון עקפו אותנו. ירדנו ל-19.

מר ישראל ונחצוקר : אז אולי ירדנו ביממה האחרונה.

מר שרון אלפסי : במחוז אנחנו ראשונים.

מר מאור הרוש : באזעקות ירדנו ל-19.

מר ישראל ונחצוקר : למה אני מדגיש-

(מדברים ביחד)

מר דורון שרעבי : 8, גם בית אריה, גם בעופרים, או רק-

מר ניסים אלקובי : לא, לא, לא, רגע, רגע. הם ספרו פוליגונים בנפרד. כשחיברנו, עלינו למקום 4.

מר דורון שרעבי : אז מי עלה?

מר שרון אלפסי : כולם ביחד.

מר ניסים אלקובי : עלינו במירכאות. בוא, זה הישג מפוקפק.

מר דורון שרעבי : יש דברים שאנחנו טובים בהם.

מר ישראל ונחצוקר : פה באמת כמות ההתרעות היא באמת, באמת רבה. שברי היירוט הם גדולים, הם מסכני חיים. חשוב, חשוב, חשוב לשמור על ההנחיות. חבר'ה, זה לא צחוק. הפעם זה באמת לא צחוק. זה לא איזה טיל. אני לא מזלזל חס וחלילה, אבל לא איזה גראד מעזה, או חיזבאללה. זה משהו אחר לגמרי. חיים להקפיד על זה, בייחוד-

מר דורון שרעבי : עכשיו הם מאיימים ב-500 ק"ג, או ב-1 טון.

מר ישראל ונחצוקר : כן. אבל בייחוד במקומות שבהם אנחנו נמצאים. אנחנו נמצאים בקו אווירי לנתב"ג. אתם מכירים את זה יותר טוב ממני, ואנחנו נמצאים באמת במקום שהוא אסטרטגי. יש פה המון, המון נפלים. אנחנו רואים את זה היום, אתמול על בתים. חשוב, חשוב, חשוב לשמור על ההנחיות, להקפיד עליהן. אלה הנחיות שהן מצילות חיים. חד משמעית, אני אומר לכם, ולכן זה מאוד, מאוד חשוב.

צריך לראות שאנחנו כבר ביום ה-11, מחר זה היום ה-12 למלחמה, שאין שאננות של התושבים, שנשמעים להנחיות, שאין איזו ירידת מתח. להקפיד, להקפיד, להקפיד. אני רוצה עוד מילה אחת אחרונה, זה על נפלים. נפלים, יש נוהל מסודר. ברגע שפוגשים בנפל, רואים נפל, לא נוגעים, מתרחקים מהדבר הזה, משטרה. משטרה, מגיע חבלן, לפעמים זה לוקח טיפה זמן, כי החבלנים עסוקים, אבל רק חבלן מזכה בשבר יירוט. אלא אם כן התקבלה הנחיה אחרת מהמשטרה. אבל בלי זה-

גב' קרן מ. רינות : זאת אומרת, אם תושב רואה שבר יירוט, אז הוא מתקשר למשטרה-

מר ישראל ונחצוקר : כן.

גב' קרן מ. רינות : הוא לא מתקשר לא לביטחון, לא לזה.

מר ישראל ונחצוקר : משטרה.

גב' נירה אטיאס : המשטרה יודעת להפעיל אותם.

מר ישראל ונחצוקר : המשטרה יודעת להפעיל. אם הוא רוצה אחרי זה להרים טלפון לקב"ט, או ל-106, כדאי, אפילו רצוי. אבל אני אומר, מי שמוסמך לטפל בשברי יירוט, אך ורק משטרה. אני רוצה להדגיש בעניין הזה, שיש איום שאנחנו כבר יודעים אותו, שמעו על זה בחדשות, אני לא מגלה שום סוד. יש את הטילים שמתפזרים. כל טיל כזה, מתפזר ל-20, 30 פצצות קטנות. אירוע שקרה פה לא רחוק, במודיעין עילית. אחד התושבים לקח פצצה שלא התפוצצה, נפל, מה שנקרא נפל, ולא שבר יירוט, אלא נפל, הכניס אותו אליו הביתה. פינו 8 בניינים כדי

לפנות. בזה אני אסיים. אז באמת, להקפיד על הנחיות, זה ממש, ממש חשוב בכל ההיבטים.

מר מאור הרוש : יש לי אבל שאלה דווקא-

מר ישראל ונחצוקר : והדבר האחרון, זה באמת-

מר מאור הרוש : שאלה אחת.

מר ישראל ונחצוקר : כן.

מר מאור הרוש : יצאה הוראה מהמועצה לגבי סגירת השערים...האזעקה. עכשיו, אני חייב להגיד שאני אישית מאוד בעד, אבל היו הרבה טענות, של למה אתה סוגר לי את הדרך. אני בדקה וחצי יכול להספיק להגיע-

מר ניסים אלקובי : לא. כי אסור לנסוע, ברגע שיש אזעקה. יש הוראות של פקע"ר, ברורות. אזעקה, עוצרים, לא נוסעים.

מר שרון אלפסי : דיברתי, נתתי להם גם מענה שם.

מר ניסים אלקובי : באזעקה.

מר מאור הרוש : דווקא כשיושב פה נציג פקע"ר, שיגיד, חברים, ההחלטה היא עירייה, ההחלטה באה למגן את חייו של השומר.

מר ישראל ונחצוקר : קודם כל, אני רוצה לומר, שבמלחמה הקודמת המועצה השכילה וביקשה מיגוניות, ושמו מיגונית בשער של עופרים-

מר שרון אלפסי : במערכה הקודמת. בסבב הקודם, אצלנו.

מר ישראל ונחצוקר : ב"עם כלביא", המועצה השכילה, באמת לחצנו, ובזכות ראש המועצה והמנכ"ל השגנו 2 מיגוניות. שמנו אחת בשער בית אריה, אחת בשער עופרים. כדי להגן על התושבים. אמרנו, אנחנו רוצים להציל חיים. להציל חיים, זה אומר שאם אנחנו עכשיו בזמן נסיעה, הנחיות פקע"ר מחייבות את הנהג לעצור בצורה בטוחה. חס וחלילה שלא יקרה משהו באיזו תאונת דרכים. בצורה בטוחה בצד הדרך. לעצור את האוטו, לצאת מהאוטו, להתרחק, לשכב על הקרקע, לשים ידיים על הראש. פה יש לנו לוקסוס. מי שהגיע לשער, שיעצור את האוטו, ירד, ייכנס למיגוניות-

גב' לימור שחק : מה עושה שמי שמגיע לשער הצפוני, ישראל?

מר ישראל ונחצוקר : השער הצפוני-

מר שרון אלפסי : השער הצפוני נשאר פתוח. השומר, שמו לו שם בטונדות, מכיוון אין לנו שם מיגוניות, שמו לו שם בטונדות, הכי מוגן שיש לצערנו, והשער נשאר פתוח. השאר נשאר פתוח לכל מי שמגיע, נכנס. כל עוד השער פתוח, כי הוא לא פתוח כל היום. בשעות שהן רלוונטיות. לכן אנחנו משאירים את השער פתוח. ניסיתי לבוא ולסגור, ולאפשר למאבטח להיכנס לאחד הבתים. כבר תיאמנו, אבל הבנו שלא ניתן לעשות את זה, מכיוון שאנחנו לא רוצים להשאיר מישהו בחוץ שאין לו מקום להתמגן. בהחלטה שהתקבלה-

מר ניסים אלקובי : וגם לא בנאדם שיחכה לו בבית, ולא ייכנס למיגון.

מר שרון אלפסי : בדיוק. בהחלטה שהתקבלה, שכל עוד השומר נמצא שם, הוא כרגע נכנס בבטונדות שהכנסנו שם, והשער נשאר פתוח.

גב' לימור שחק : זה מסוכן מאוד.

מר שרון אלפסי : אני מסכים לגמרי. אבל הסיטואציה היא כזאת. בשערים, יש מיגוניות, והאחריות שלנו זה לשלום הציבור. אנשים נוסעים כל הדרך לפה, ואין בעיה. רק כשמגיעים לשער, פתאום יש בעיה. האחריות שלנו היא לאפשר להם קודם כל מיגון. שמנו מיגוניות, הם מגיעים. אני אחייב אותם לעשות את מה שאני יכול. השומר עד האזעקה, לא נכנס למיגונית.

מר מאור הרוש : יש הרבה אנשים שכתבו בפייסבוק, בהתאם לפוסט הזה-

מר שרון אלפסי : ראיתי.

מר מאור הרוש : לא הבינו שמדובר, נכון שרשמתם, בשעת האזעקה. הם חשבו שכבר מההתרעה-

מר ניסים אלקובי : לא, לא.

מר מאור הרוש : ובגלל זה הם אמרו, מה, אבל אני כשאני מקבל את ההתרעה הראשונית, אני עוד מספיק להגיע הביתה אם אני בא מעופרים.

מר ניסים אלקובי : אתה יכול גם להגיע ולחזור חזרה לעבודה, ולא לקבל אזעקה.

מר שרון אלפסי : בזמן האזעקה, חידדתי את זה, כתבתי את זה ממש. מאוד ברור. אני בד"כ לא מגיב, ואתם יודעים שאני לא שם. לכן פה היה חשוב לי, בגלל הסיפור הזה, שהייתה פה איזו דילמה או לא. לכן כתבתי להם את זה. כתבתי את זה דווקא בתגובה בנפרד, כדי שבאמת יקבלו. הסיפור שם, אנחנו שומרים גם על השומרים, וגם מאפשרים לאלה להיכנס למרחב מוגן. אני לא אתן לאף אחד, ואני אומר לך-

מר ניסים אלקובי : שלא יפרצו ליישוב.

מר שרון אלפסי : אנשים נוסעים בדקה וחצי האלה במהירויות שאתם לא מבינים. מגיעים פה ל-100 קמ"ש באמצע הרחוב. בכרמים, 100 קמ"ש.

גב' לימור שחק : אבל שרון, יש אנשים שביקשו לראות צו של פקע"ר, או משהו כזה. למה אנחנו-

מר שרון אלפסי : אז אני אומר את זה מאוד ברור-

(הפסקה בדיון בשל אזעקה)

מר רמי מימון : אני ביקשתי מניסים להתעדכן ב-2 נושאים. קודם כל, לגבי סטטוס של תאגיד המים. איפה זה עומד, ואיפה אנחנו מתקדמים, ולגבי החברה לפיתוח. 2 סטטוסים שביקשתי לדעת איך אנחנו מתקדמים, לא מתקדמים. עומד, לא עומד.

מר שרון אלפסי : אז אני אתחיל בסיפור של החברה לפיתוח. החברה לפיתוח, בהליך מול רשות המיסים. היה צריך להיות אתמול, היום הייתי צריך להיפגש עם דודי ספיר ממשרד הפנים. הוא אחראי על התאגידים. לקבל אישור לגיוס לצאת למכרז לגיוס מנכ"ל. בטול בגלל הלחימה. זה נדחה כרגע, הסיפור של דודי ספיר, ואני מקווה מאוד שהחברה כמה שיותר מהר. דיברתי גם עם הנאמן שבוע שעבר, לפני הלחימה, לפני שבוע וחצי, יותר נכון. הוא מסיים את הכל. הוא אמר לי, מבחינתי תיקח, אבל תן לי לגמור את הכל, נראה לי שזה עדיף. ההחלטה שקיבלנו, זה שקודם כל יסיים את הכל. אם הגענו עד לפה-

מר רמי מימון : כמה זמן הוא מעריך שהוא מסיים?

מר שרון אלפסי : זה היה צריך לקרות כבר. זה לא שזה. בסוף זה חונה תחת החלטת רשות המיסים בלבד. לראות שבאמת אין פערים, שאין חובות, שאנחנו לא צריכים לשלם מע"מ. זה צריך להיות מתואם. זה מתואם ביחד עם ענבר-

גב' לימור שחק : רגע, זו הצטרפות לתאגיד המיס של אריאל?

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא. אני מדבר על החברה לפיתוח. חזרה של החברה לפיתוח. לגבי תאגיד המיס-

עו"ד עופר רזניק : ודרך אגב, סליחה שאני קוטע. אחרי שהם יסיימו את הכל, אני רוצה לעשות גילוי נאות עוד בחברה, בסדר? לפני שאנחנו מקבלים אותה. אנחנו לא מקבלים-

גב' לימור שחק : אז אולי לעשות את זה במקביל. למה-

מר שרון אלפסי : אין לנו כלום, אין נתונים.

עו"ד עופר רזניק : בגלל שאני לא מקבל את האישור של המיסים, אני לא יודע כמה כספים מדובר. אני רוצה לראות הכל. כי אנחנו לא נקבל חתול בשק.

מר שרון אלפסי : בסוף, המטרה היא לראות שאם יש כסף בחברה, לראות שהכסף הזה מגיע. עכשיו לראות, אנחנו כבר בתהליכים-

עו"ד עופר רזניק : גם לראות שהוא עשה את הדברים כמו שצריך. שאין דברים פתוחים, שאין תביעות פתוחות, שהנאמן באמת את הדברים, שאנחנו עכשיו לא נצטרך להתעסק עם דברים שאנחנו לא תכננו להתעסק איתם.

מר שרון אלפסי : לגבי תאגיד המיס, תאגיד המיס היה בכמה שלבים. הם היו צריכים להעביר החלטה בדירקטוריון אצלם. היו שם כמה שאלות. ניסים מדבר עם המנכ"ל הנכנס. אני דיברתי גם עם ראש העיר שם-

גב' לימור שחק : אנחנו מדברים על אריאל, נכון?

מר שרון אלפסי : על התאגיד, כן. על יובלים. הרעיון היה לראות איך אנחנו מצטרפים כמה שיותר מהר. המלחמה דחתה כרגע גם את הפגישות וגם את הדיונים. אבל אנחנו חייבים לקבל החלטה שם. קיבלנו החלטה. אם אנחנו נשארים בתאגיד, ומחכים

שהם ייתנו לתשובות, או שאנחנו יוצאים להקמת תאגיד בנפרד.

גב' לימור שחק : על מה זה יושב, אילו שאלות? על מה הפערים?

מר שרון אלפסי : אצלם, בדירקטוריון אצלם. הדילמה הייתה שם, מכיוון שיש רק 2 רשויות שיכולות להצטרף היום לתאגיד, זה אומר, אלפי מנשה ואנחנו. אז החלוקה של המניות בתוך הדירקטוריון. זה היה הסיפור-

מר מאור הרוש : היא לא ראויה.

מר שרון אלפסי : כן. אנחנו לא רוצים לייצר שליטה אצל בעלים אחד, שהם לצורך העניין, אריאל, ולתת להם לקבל את כל ההחלטות כמו שזה, ולכן החלוקה הייתה צריכה להיות בעיקר של קרני שומרון, כמי שנמצא כבר בתוך התאגיד, לראות שהם לא מייצרים שליטה. שיש לפחות איזון בין חברי הדירקטוריון. זה היה הרעיון, ועל זה, זה התעכב אצלם, על זה הם לא הצליחו להעביר. אני מעריך שישר אחרי המלחמה, תתקבל שם החלטה, לפה או לפה.

מר מאור הרוש : אצלם.

מר שרון אלפסי : שלהם, שלהם.

מר מאור הרוש : אבל אנחנו, היו לנו עוד שאלות.

מר שרון אלפסי : אנחנו קיבלנו החלטה שלנו-

מר מאור הרוש : לא קיבלנו החלטה. איזה קיבלנו החלטה? בזום האחרון עשינו, היו עוד איזה 4, 5 נושאים שביקשנו להבין מולם.

מר שרון אלפסי : זה עלה, זה נשלח. כל הנושאים נשלחו. קיבלנו עליהם תשובות, ניסים?

מר מאור הרוש : אבל לא קיבלנו תשובות.

מר ניסים אלקובי : לא. אבל רגע. אבל ביקשנו פגישה עם היועמ"ש שלהם, ועם המנכ"ל, רק שבינתיים הם יצאו למכרז להחלפת מנכ"ל. לא משנה. סיכמנו עם מנכ"ל אריאל, שאנחנו נשב איתם בלי

המנכ"ל היוצא, אם הוא לא רוצה להיות מעורב, עד שנקבל הבהרות לגבי השאלות האחרונות שנשאלו.

עו"ד עופר רזניק : שבינתיים, גם מנכ"ל אריאל התחלף.

מר ניסים אלקובי : נכון. אני מדבר עם החדש, עם דודו. בינתיים מתן התחלף, כן-

מר שרון אלפסי : אלה 2 העדכונים. זהו, ניסים, שאר הנושאים.

ב. פיילוט שלטי חוצות – אישור הארכה.

מר ניסים אלקובי : כן. הנושא הבא זה מגמדיה.

מר ענבר לוינ : בקצרה, אני אסביר כמה מילים-

מר ניסים אלקובי : שילוט חוצות.

מר ענבר לוינ : מי שרוצה, יש כאן איזה דו"ח-

עו"ד עופר רזניק : הפיילוט.

מר ענבר לוינ : במליאה באוקטובר 2024 הוחלט לתת להם פיילוט, לאותה חברה, שהיא תשים את השלטים על העמודים. לעצם העניין, אני יצרתי איתו קשר, לא יודע, עם הבעלים, או מי שנתן לנו את האפשרות לפיילוט.

מר ניסים אלקובי : הבעלות.

מר ענבר לוינ : על פניו, זה לא עושה רושם של עסק רווחי בכלל. יש כ-20 שלטים. לא כולם הוא מצליח אפילו להשכיר אותם. יש שלטים שהוא רק העלה כדי להראות כאילו נראות כזאת או אחרת. גם למועצה יש לה 4 שלטים. את האמת, למועצה, לא היה לה מה להציג כל הזמן. יש את השלט בכניסה-

גב' לימור שחק : יש, יש, יש הרבה מה להציג. כלבים בלי רצועה, שיאספו את הקקי של הכלבים-

מר ניסים אלקובי : יש שם, הוא מעלה, הוא מעלה.

גב' לימור שחק : יש מספיק. אבל יש רק אחד כזה.

- מר שרון אלפסי :** לא, 4 צריך להיות.
- מר ענבר לוין :** יש לנו 4.
- מר שרון אלפסי :** יש לנו 4 שלטים שלנו-
- מר ענבר לוין :** יש לנו 4 שלטים שלנו-
- מר ניסים אלקובי :** כן, אבל באחרים שמנו על פורים שמח, וחנוכה, וכל מיני צריך-
- מר ענבר לוין :** בקצרה, לא כל השלטים שלו-
- מר ניסים אלקובי :** לגוון בין-
- מר ענבר לוין :** מנוצלים. אני לא יכול לבדוק את התעריפים, אבל-
- גב' נירה אטיאס :** אז צריך להיות על זה.
- מר דורון שרעבי :** קרן, הודעות מועצה צריכים לתת על שילוט דיגיטלי, שמשנתות כל הזמן.
- גב' קרן מ. רינות :** גם וגם, גם וגם.
- מר דורון שרעבי :** לא כזה קבוע.
- גב' קרן מ. רינות :** גם וגם.
- מר דורון שרעבי :** הוא מדבר על פרסום קבוע.
- מר מאור הרוש :** מה זה קבוע? כל חודש הוא יכול להחליף אותו.
- מר ניסים אלקובי :** נכון. כל חודש-
- מר דורון שרעבי :** זה קבוע, חודש זה הרבה זמן.
- מר ניסים אלקובי :** נכון, כל חודש הוא מחליף.
- מר ענבר לוין :** עוד פעם, לטענתו, הוא הוריד את המחירים ב-40%. לי זה לא נראה. אני לא עשיתי תמחור. לא נראה לי עסק שבוננזה. אבל כרגע, בשלב המלחמה, אני לא רואה טעם-
- מר מאור הרוש :** לא בשלב המלחמה, אנחנו מדברים בכלל, אם להאריך לו-
- מר ענבר לוין :** ההמלצה כרגע היא להאריך עד סוף השנה הזאת-
- מר דורון שרעבי :** לא הבנתי. מה ההכנסות?

- מר ענבר לוינ** : אין לנו הכנסה. יש לנו -
- גב' לימור שחק** : זאת השאלה, זאת השאלה.
- מר שרון אלפסי** : האלטרנטיבה היא להגיד לו תודה רבה, אנחנו כרגע יוצאים למכרז, ואז הוא מפרק את הכל, ומביאים חברה אחרת שתעשה את זה -
- עו"ד עופר רזניק** : תראו, נעשה ככה -
- מר רמי מימון** : ...ספציפית?
- עו"ד עופר רזניק** : מה שאנחנו אומרים, ככה -
- מר מאור הרוש** : בסוף, אתה משכיר לו שטוח. אתה לא גובה ממנו כסף.
- מר רמי מימון** : אבל האלטרנטיבה שלנו -
- מר מאור הרוש** : אז העניין הוא, האם מוצדק לא לגבות ממנו כסף, ולהשאיר אותו -
- מר רמי מימון** : אתה אומר שאם אנחנו כרגע לא מאשרים לו להאריך, אנחנו מפרקים ויוצאים למכרז עם חברה שתרכזה או לא תרכזה.
- מר שרון אלפסי** : נכון, כן.
- עו"ד עופר רזניק** : אבל יש סיכוי גדול שלא ירצו. לכן -
- מר ענבר לוינ** : שנייה. ההמלצה היא, אנחנו עכשיו במלחמה, בכל זאת עברנו כמה אירועים שלא מכניסים יותר מדי. לרשום לעצמנו לוח זמנים -
- מר רמי מימון** : אתה יכול להגיד לנו כמה כסף זה שווה למועצה?
- מר ענבר לוינ** : לפי דעתי -
- מר רמי מימון** : מה זה דעתי? יש מספרים.
- מר ענבר לוינ** : אנחנו לא מקבלים 0, אנחנו מקבלים שלטים. כמה שווה שלט, אנחנו מקבלים פרסום -
- מר רמי מימון** : אז הוא מרוויח, ואנחנו רק נותנים לו זה, ו-4 שלטים הוא נותן לנו -

- מר ענבר לוין** : אנחנו מקבלים 4 שלטים. האם הוא מרוויח או לא, אני לא יודע. אני אומר עוד פעם, כרגע זה לא זמן טוב. ההמלצה היא להמתין כמה חודשים, ולקראת סוף השנה הזאת, לצאת למכרז, קול קורא. נעשה דבר כזה. נגיד, יש לנו עמודים, בוא תציע לנו, נראה מה נקבל.
- מר רמי מימון** : בכמה הוא משכיר את זה ללקוח?
- מר ענבר לוין** : אני לא יודע.
- מר שרון אלפסי** : אתה גם רואה שזה לא משתנה. ישראל, תודה רבה. טוב, כרגע ההמלצה, היא לאפשר לו להמשיך זה. אנחנו רוצים להגביל את זה בזמן?
- מר ענבר לוין** : כן. זה היה פיילוט, עם אופציה של שנה.
- מר רמי מימון** : ...למה לא חצי יום?
- מר מאור הרוש** : עשינו את זה באוקטובר או נובמבר.
- מר שרון אלפסי** : אנחנו, יש לנו הגבלה של פיילוט?
- עו"ד עופר רזניק** : אפשר רק עוד חצי שנה.
- מר שרון אלפסי** : עוד חצי שנה?
- עו"ד עופר רזניק** : חצי שנה, בזמן חצי שנה, בוחנים, ואז בסוף, כן, כן, לא, לא.
- מר שרון אלפסי** : אוקי, בסדר גמור.
- מר מאור הרוש** : ...לקול קורא, ואם הוא זוכה, הוא ממשיך.
- עו"ד עופר רזניק** : התכוונתי ליוצאים לקול קורא, בסדר? אלו האופציות. או שמסיימים את הפיילוט. הוא לא ממשיך, בלי שום קשר.
- מר דורון שרעבי** : או שנותנים לו עכשיו חצי שנה.
- מר מאור הרוש** : אבל למה חצי שנה? מתי עשינו-
- עו"ד עופר רזניק** : עד חצי שנה. בפועל, הוא התחיל בתחילת 2025. עד שהוא התחיל והכל וזה, זה בתחילת 2025.
- מר מאור הרוש** : נו, אז מה הבעיה לתת עד סוף השנה?
- מר ניסים אלקובי** : אין בעיה, תחליטו.

מר מאור הרוש : בואו נסיים עם זה, שנדע לשנה הבאה. אבל צריך להאריך את זה כבר בנובמבר, דצמבר, צריך להאריך-

מר ענבר לוין : כן, לכן אמרתי, באוקטובר, נובמבר לצאת למכרז או קול קורא.

(מדברים ביחד)

עו"ד עופר רזניק : זה בסדר עד סוף השנה, עד סוף השנה. זאת אומרת, שגם אם לפני כן נגיע למסקנות, אז נגיע למסקנות. זאת אומרת, שגם אם עוד 3, 4 חודשים נגיע למסקנות-

מר ניסים אלקובי : כל חודש לשגע את כולם.

גב' קרן מ. רינות : יש לי שאלה. בגלל שאמרתם שהוא לא מנצל את כל העמודים, אז אפשר את העמודים שהוא לא מנצל, שהמועצה תנצל? אני הייתי שמחה שכל עמוד פנוי יהיה העניין של הכלבים.

עו"ד עופר רזניק : כן, אבל זה עולה לו כסף.

מר ניסים אלקובי : אבל את צריכה לשלם לו על זה.

גב' קרן מ. רינות : כמה יעלה?

גב' נירה אטיאס : צריך מישהו שגם מדביק את זה.

מר ניסים אלקובי : לא להדפיס, הוא עושה את הכל.

גב' קרן מ. רינות : לא. אבל הוא נותן 4 למועצה.

מר ניסים אלקובי : נכון.

עו"ד עופר רזניק : בואו קודם כל ננצל את מה-

מר ענבר לוין : ננצל. לא ניצלנו את ה-4-

גב' קרן מ. רינות : למה, ה-4 לא מנוצלים?

מר ענבר לוין : לא.

גב' קרן מ. רינות : אז תוסיפו את הזה של-

מר ניסים אלקובי : תביאו אחת לחודש. כל חודש הוא מחליף.

גב' קרן מ. רינות : לא, הוא לא מחליף. יש שלט של הכלב-

מר ניסים אלקובי : קבוע-

מר שרון אלפסי : אם אנחנו נעלה את הדרישה, הוא יחליף-

מר ניסים אלקובי : רגע. השלט לגבי הכלבים הוא קבוע, רק אנחנו מאשרים לו להמשיך אותו כל חודש.

מר ענבר לוי : אז להכניס את הכלב.

מר שרון אלפסי : חבר'ה, אני רוצה להעלות להצבעה פיילוט עד סוף שנת 2026, למגמדיה עבור השלטים. מי בעד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר הארכה פיילוט שלטי חוצות.

ג. אישור העסקת עובדת בגיל פרישה.

מר ניסים אלקובי : נושא הבא, אישור העסקת עובדת בגיל פרישה. היה לנו אירוע ב-5.2 של סייעת פרטית, שהודיעה על עזיבה מידית בשל בעיות ומעבר דירה-

מר דורון שרעבי : סייעת במה, במעון?

מר ניסים אלקובי : אין לי פה את הפרטים אם זה גן או ביי"ס. אם אתם רוצים, אני אבדוק אחרי זה. מאחר ומדובר בילד פרטני, שאם אין לו סייעת, אז הוא לא יכול לעבוד, אני באישור של היועץ, קיבלתי את זה ב-5 לחודש, פניתי ליועמ"ש, אמרתי לו שאני מבקש בשביל שהילד לא יישב בבית, לנצל את הסכמות שניתנה לי כממלאת מקום, עד לאישור מליאה בחודש הבא. הוא אישר לי, הכנסנו אותה, ועכשיו אנחנו מבקשים לאשר את...עד סוף שנת הלימודים.

מר רמי מימון : לא. בינתיים יש מישהי אחרת-

מר שרון אלפסי : הוא אישר אותה כבר.

מר ניסים אלקובי : כן, אישרתי כממלא מקום. כן, אבל צריך רשמית. אני יכול להגיד את השם של הסייעת?

עו"ד עופר רזניק : כן, אפשר להגיד את זה.

מר ניסים אלקובי : אחרי זה, זה עולה גם באתר, ואנשים רואים.

גב' לימור שחק : לא, מה זה סוד? זה לא אמור להיות סוד.

מר מאור הרוש : על מה צנעת הפרט?

מר שרון אלפסי : אין פה.

מר מאור הרוש : חברי המליאה צריכים לדעת את מי הם מאשרים. לא ביקשנו ממנה עכשיו -

מר ניסים אלקובי : אז כן, כן.

מר שרון אלפסי : אני חושב שזה נכון.

גב' נירה אטיאס : את השם של הילד, לא אומרים.

עו"ד עופר רזניק : היא הגישה בקשה -

מר שרון אלפסי : חבר'ה, שנייה -

עו"ד עופר רזניק : היא הגישה את הבקשה, היא ידעה שזה בא למליאה, בסדר? אז אפשר להעלות את השם שלה. כמובן, לא את השם של -

מר ניסים אלקובי : אני יכול להביא שייראו רק -

עו"ד עופר רזניק : כמובן, שלא את השם של הילד.

מר ניסים אלקובי : אז כן?

עו"ד עופר רזניק : כן.

מר ניסים אלקובי : אוקי, לאשר -

מר דורון שרעבי : רגע. אבל חשוב גם לציין שזה לא ייכנס לתמלול.

מר ניסים אלקובי : אין לא ייכנס. לכן אמרתי, אין לי בעיה. אני מעביר ביניכם, תקראו.

עו"ד עופר רזניק : חבר'ה, היא הגישה את הבקשה -

מר שרון אלפסי : חבר'ה, אין בעיה.

עו"ד עופר רזניק : היא ידעה שזה יגיע למליאה. אפשר -

מר ניסים אלקובי : תקראו, ואז -

עו"ד עופר רזניק : בסדר גמור, הכל טוב.

מר ניסים אלקובי : ואז לא יקשרו לילד.

עו"ד עופר רזניק : אני לא יודע מה זה משנה ספציפית, אבל זה בסדר.

מר ניסים אלקובי : זריז, תסתכלו. זה השם של הסייעות, אין פה משהו.

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : היא מעבר ל-70, לכן אני צריך את האישור שלכם.

גב' לימור שחק : אני רק רוצה לפני האישור לדעת. היו לנו גם מקרים אחרים שהיו אמורים לאשר ולא אישרנו, נניח מעבר לגיל הפרישה?

מר ניסים אלקובי : אישרתם.

גב' לימור שחק : אישרנו?

מר שרון אלפסי : אישרנו.

מר ניסים אלקובי : רק את שאול אישרתם.

גב' לימור שחק : אז אישרנו אותו? לא היה מישהו שלא אישרנו, נכון?

עו"ד עופר רזניק : זה הנוהל.

מר ניסים אלקובי : מה שסימנתי בעיגול.

מר דורון שרעבי : היועמ"ש, אין פה עניין של צנעת הפרט, ברגע שדנים במשהו פרטי של בנאדם פרטי -

עו"ד עופר רזניק : אז תראה, התלבטתי, חשבתי. אבל קודם כל, תמיד עדיף שלא, בשביל העובדת. דרך אגב, אני לא חושב שזו חובה. כי לא דנים פרטנית בעובדת. אבל אם אתם רוצים לציין את שם העובדת, זה מותר, כי ברגע שהיא הגישה את הבקשה, היא יודעת שחלק מהנוהל, שזה עולה למליאה, והמליאה מתומללת.

מר דורון שרעבי : בסדר, אבל עדיף שלא יעלה.

מר שרון אלפסי : חבר'ה, די, בסדר. ראינו, הכל בסדר. יאללה, חבר'ה, מי בעד? פה אחד.

עו"ד עופר רזניק : מי בעד להאריך את-

גב' לימור שחק : לא. אני חייבת להגיד שלי דווקא זה היה מאוד, רציתי לדעת, כי לא בטוח שהייתי מאשרת.

עו"ד עופר רזניק : אנחנו לא דנים פרטנית.

גב' לימור שחק : בסדר.

החלטה :

הוחלט פה אחד לאשר העסקת עובדת בגיל פרישה.

ד. אישור תב"רים.

מר ניסים אלקובי : נושא אחרון, זה אישור תב"רים. אני מעלה אותם. ענבר, בבקשה.

מר דורון שרעבי : זאת אומרת, אנחנו רק חותמת בסיפור הזה. בסייעת.

מר ניסים אלקובי : בגלל שזה היה אירוע כזה-

גב' לימור שחק : אבל מה הסיבה שלא נאשר? יש איזו השלכה?

עו"ד עופר רזניק : חבר'ה, ההחלטה היא קלה-

מר מאור הרוש : בנאדם רוצה להאריך, אין להאריך-

עו"ד עופר רזניק : יש מדיניות.

מר מאור הרוש : זה שווי שעה, מאוד יקר-

גב' לימור שחק : זה מה שאני שואלת-

מר מאור הרוש : התוספות מאוד יקרות. אנחנו רוצים לעודד תחלופה-

עו"ד עופר רזניק : אני יכולה להגיד לכם שעכשיו מועצה פה באילת, באזור אילת שאני מייצג, החליטו כמדיניות לא לעשות את זה. זה כמובן

בלי להפלות, כי דרך אגב, גם זו אפליה. אסור להפלות גם אנשים מגיל זה. אבל מדיניות כלכלית וארגונית. אז היינו צריכים לבנות את הנימוקים, למה וכו', וזה. כי מבחינה כלכלית, זה מאוד -

מר מאור הרוש : כן...יותר גבוה.

עו"ד עופר רזניק : נכון, וזה גרם לעומס על המערכת.

מר ענבר לוינ : יש 2 תב"רים. אחד, זה יש בעיה בבי"ס יהושע גן של מערכת ביוב. למועצה יש תב"ר במקביל, שקיבלנו תקציב משרד החינוך לשיפוץ הבי"ס, לכל מיני עבודות. אבל כשהגשנו את הפרויקט למשרד החינוך, לא נכללה העבודה הזאת. אני מאמין וחושב שעם עבודה נכונה, אפשר לפנות למשרד החינוך. זה תהליך. לשנות את כתב הכמויות. כי בעצם, מה שהגשת למשרד החינוך, זה מה שאתה יכול לקבל בהמשך. אפשר לשנות, אבל זה לא אוטומטית. אני חושב שאנחנו צריכים גם לאור ניסיון העבר, ללכת לחומרא. אז אם מחליטים שהעבודה הזאת חשובה, אז לפתוח תב"ר, ולבצע את העבודה. ככל שמשרד החינוך, אנחנו נעשה את הפעולה במקביל מול אתי, ונגיש כתב כמויות מחדש, כדי להכניס את זה לתב"ר הישן.

מר שרון אלפסי : חשוב לציין אבל -

מר רמי מימון : הם יכולים לעשות את זה אחרי שהעברנו תב"ר, בהנחה ונעביר את התב"ר החדש -

גב' לימור שחק : אפשר לעדכן תב"ר?

מר רמי מימון : הם יכולים לעשות את זה, למרות שהעברנו את התב"ר החדש?

מר ענבר לוינ : הם לא קשורים.

מר שרון אלפסי : אנחנו לא מגדילים את התב"ר.

מר ענבר לוינ : התב"ר שלהם קבוע. שלחנו להם לפני שנתיים כתב כמויות. לדוגמה, כתבנו חלונות, וילונות וריצוף. ביצענו בקיץ חלק מהדברים, ועכשיו אנחנו רוצים לשנות -

מר רמי מימון : אתה לא מבין את השאלה שלי.

- מר שרון אלפסי :** לא, לא, אני מסביר לך, רמי-
- מר רמי מימון :** אני שואל, אם זה שאנחנו נעביר עכשיו, זה יפגע בסיכוי שלנו שהם יאשרו-
- מר ענבר לוין :** לא, לא, לא.
- מר רמי מימון :** כי הם יגידו לנו, אתה אישרת תב"ר אחר, אני לא אתן לך כסף-
- מר ענבר לוין :** לא, אין קשר.
- מר מאור הרוש :** רגע, רמי. קודם כל, ה-900,000 ₪ כמעט אושר כבר, עפ"י אותו כתב כמויות שהוגש ע"י המועצה.
- מר רמי מימון :** אבל עכשיו הוא רוצה לקבל מהם יותר.
- מר מאור הרוש :** רגע. תסתכל מאיפה זה יוצא.
- מר שרון אלפסי :** רגע, ניסים ייגע בזה-
- מר מאור הרוש :** עכשיו זה יוצא מקרן היטל מבני ציבור.
- מר רמי מימון :** אני מבין, אבל הוא רוצה להחזיר את זה-
- מר ניסים אלקובי :** לא, לא, לא. רמי, תהיה איתי רגע. יש לנו תב"ר שמאושר, שלא ניצלנו את כולו לטובת ביי"ס.
- מר שרון אלפסי :** 1,170,000 ₪.
- מר ניסים אלקובי :** יש שם עוד כסף. מה שאנחנו רוצים, רוצים גיבוי של תב"ר שלנו, לא קשור לתב"ר ההוא. שהוא יושב לך פה. אנחנו בעבודה אל מול משרד החינוך, לשנות שם סעיפים.
- מר רמי מימון :** אתה מפעיל את זה.
- מר ניסים אלקובי :** נכון.
- מר ענבר לוין :** אני לא רוצה להגיד לך, אל תדאג, יהיה בסדר.
- מר רמי מימון :** ומה הדדליין? אז למה אתה לא עולה את זה אחרי שאתה עושה-
- מר ענבר לוין :** כי צריך לעשות את זה עכשיו.

מר שרון אלפסי : צריך לטפל בה.

מר ניסים אלקובי : הביצוע הוא תברואתי, ולכן אנחנו-

גב' לימור שחק : מה זה התב"ר שאמרת שבמידה ולא תיקחו ממנו, מה זה התב"ר הזה?

מר ניסים אלקובי : התב"ר המקורי של שיפוץ יהושע גן, שקיים. הוא לא נוצל במלואו. אנחנו רוצים לשנות שם סעיפים, אל מול משרד החינוך-

מר שרון אלפסי : כדי להכניס את זה.

מר ניסים אלקובי : בכדי לא להוציא כסף מאצלנו.

גב' לימור שחק : הבנתי.

מר ניסים אלקובי : אבל מאחר ומדובר פה באירוע של תברואה וכו', אנחנו רוצים כבר לבצע את העבודה הזאת, ולכן פותחים תב"ר שלנו, בכדי לאשר, לצאת לעבודה-

מר מאור הרוש : פה זה...מבני ציבור.

גב' לימור שחק : זה מה שאני שואלת.

מר מאור הרוש : קודם כל, סתם לדוגמה, משלמים.

מר שרון אלפסי : מבצעים. קודם כל, מבצעים, עוד לא משלמים.

מר מאור הרוש : סליחה, מבצעים.

מר שרון אלפסי : מבצעים.

מר מאור הרוש : בל בזמן הזה, כשהוא יעבוד מול משרד החינוך, הוא יבקש לעשות את ההסבה הזו.

גב' לימור שחק : ואם לא, אז זה-

מר ענבר לוינ : אני לא רוצה לצאת למצב שנגיד, אל תדאגו, יהיה בסדר.

מר ניסים אלקובי : רק בגלל שמדובר בילדים, ובתברואה.

מר ענבר לוינ : ...ותוך כדי תהליך עבודה שזה יצליח.

גב' לימור שחק : מה הסעיפים שהיו בתב"ר שלא נוצל?

מר ניסים אלקובי : יש שם אין ספור, אין ספור סעיפים ששמנו.

מר שרון אלפסי : 1,170,000 ₪ היה סה"כ התב"ר.

גב' לימור שחק : למה הוא לא נוצל?

מר ניסים אלקובי : למה הוא לא נוצל? כי רוב העבודות ששמנו, שמנו במחירים אחרים, וקבענו סדרי עדיפויות לעבודה.

מר מאור הרוש : לא, יש עוד דברים שצריך לבצע עפ"י התב"ר. הם עוד לא ביצעו אותם, אבל עכשיו זה סדר עדיפות יותר גבוה ממה שרשום שם. זה כמו לשים דשא על הקיר, סתם דוגמה. לעשות איזה-

גב' לימור שחק : לא. אז זה מה שאני שואלת, מה הסעיפים היו.

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש : הכינו את זה עוד לפני. אפרת ושי הכינו את זה עוד לפנינו.

גב' לימור שחק : לא, אני מבינה. אבל השאלה, למה זה לא בוצע. אני מבינה. למה נשאר שם, למה-

מר ניסים אלקובי : כי נרדמו עם זה.

גב' לימור שחק : זה מה שאני שואלת, מי נרדם, מי?

מר ניסים אלקובי : אלה שהיו פה. העבירו את זה, ולא עלו לביצוע.

מר מאור הרוש : לא. היא מדברת מהרגע שהתב"ר אושר-

גב' לימור שחק : אישרו תב"ר-

מר מאור הרוש : ועד היום, למה אנחנו עדיין בהיעדר ניצול.

גב' לימור שחק : לא צריך את הכסף הזה? למה לא ניצלו את זה?

מר מאור הרוש : לא. אז היה את העניין שהיה חגים, והיה שם שיפוץ שרצינו. לא הספקנו את הכל בסוף שנת הלימודים, אז אמרנו, נעביר את הכל גם לפסח, ולסוכות, נעשה סוכות ופסח את ההשלמות. אבל ראינו גם את המצב של המועצה בסופו של דבר-

מר ענבר לוי : וגם לא יכולנו לשלם לספקים, להתחייב להם.

מר מאור הרוש : כי אנחנו לא יכולים להתחייב לקבלו, אם לא נוכל לשלם לו את זה.

מר ניסים אלקובי : קבענו סדרי עדיפויות.

מר מאור הרוש : אז עצרנו את זה רגע. באוקטובר.

מר רמי מימון : ענבר, יש אפשרות שבפעם הבאה שאתה רושם לנו מקור תקציבי, קרן כלשהי, תרשום מה היתרה שיש בקרן הזאת?

מר ענבר לוין : כן.

מר דורון שרעבי : מה זה, עכשיו אני שואל את השאלה הזאת. כמה כסף, איך אפשר? אבל זו שאלה שאנחנו כל הזמן שואלים, וכל הזמן אומרים, תכתוב, וזה לא מופיע. כל פעם. כמה כסף עכשיו יש בקרן?

מר רמי מימון : כמה כסף יש בקרן הזאת?

מר ענבר לוין : בשליפה הרגע, אני יכול לבדוק עוד דקה.

מר רמי מימון : פלוס, מינוס. 1,000,000 ₪?

מר ענבר לוין : אתה רוצה, עוד דקה אני אתן לך.

מר דורון שרעבי : מה זה, חלאס כבר עם כל-

מר שרון אלפסי : לא, אבל מה זה שיהיה, תצביע.

מר ניסים אלקובי : אבל חבר'ה, יש לנו חופשת פסח הזדמנות שהילדים לא שם, לתקן להם את הביוב. לתקן להם את הביוב.

גב' לימור שחק : בוודאי שלא.

מר ניסים אלקובי : טוב.

גב' לימור שחק : בוודאי שלא. אתה יודע באיזו קרן? אין לנו תשובות. איך אתה מאשר דבר כזה בכלל?

מר מאור הרוש : מה זה, באיזו קרן? יש לך 3, 4 קרנות. מה זה משנה לי מאיזו קרן זה יצא. שיקראו לזה גם מצדי קרן שיקו חייק. אכפת לי איך קוראים לזה?

גב' לימור שחק : וגם סליחה שנייה, זה ילדים של כל היישוב.

מר ניסים אלקובי : אמרתי, בגלל שזה ילדים ותברואה, זה עולה. לא בגלל שום סיבה אחרת.

מר מאור הרוש : לא, סתם שאלה, שתבינו שנייה. באחריות ראש המועצה... זה גם לדלג עליהם.

גב' לימור שחק : אז שידלג כליהם.

מר מאור הרוש : אבל אני לא רוצה שידלג עליהם-

מר שרון אלפסי : למה אבל?

מר ניסים אלקובי : סליחה. כשדילגנו, צלבו אותי פה-

מר מאור הרוש : צעקנו. נכון.

מר ניסים אלקובי : צלבו אותי פה.

מר מאור הרוש : נכון.

מר שרון אלפסי : למה לדלג אבל?

מר ניסים אלקובי : ואני אמרתי שבמצב דומה, הייתי פועל אותו דבר. אבל הפעם, יש לנו הזדמנות לעשות את זה מוסדר.

מר שרון אלפסי : שנייה. ענבר, רגע, דקה, סליחה-

מר ענבר לוין : רמי, מה שהוא שאל לפני שנייה, ואמרתי שנתחיל. כל הדברים האלה, בעבר בוצעו בשוטף. לא העלו למליאה. אני אמרתי, רבותי, כל פעם שיבואו לדוגמה, מעבר לתיקון דלת בבי"ס-

מר דורון שרעבי : זה לא נכון. קרן-

מר ענבר לוין : תן לי שנייה-

מר דורון שרעבי : מבני ציבור, כן-

מר ענבר לוין : תן לי לדבר. לא, אני מדבר משהו אחר-

מר מאור הרוש : ...50,000 ₪?

מר ניסים אלקובי : ...בשוטף, בלי לשאול את המליאה.

מר ענבר לוין : ואמרתי, יש שוטף לבי"ס. דוגמה, לתקן דלת, חלון, משהו קטן. אם רואים משהו גדול, מביאים הנה. למה? ככה.

מר רמי מימון : התב"ר הזה הוא כרגע בסימן שאלה. יכול להיות שלא נממש אותו-

מר ניסים אלקובי : נכון.

גב' לימור שחק : יכול להיות שמאוד כן.

מר ניסים אלקובי : נכון, גם נכון, אבל זה הגיבוי שלנו, בגלל שזה אירוע חריג. אני אומר עוד פעם, ילדים ותברואה.

מר שרון אלפסי : חברה, התמודדנו לפני חודשיים בערך, התמודדנו עם אירוע מאוד, מאוד קשה, שהיו מתוך 8 שירותים, היו סגורים כמעט 6, בגלל שזה היה אירוע תברואתי. חירום, מנכ"ל המועצה יכול לקבל החלטה לביצוע. אנחנו מנסים לעשות את הדבר הזה מסודר. הסבירו בדיוק איך הולך להתקיים התהליך, ובתקווה שלא נצטרך להשתמש-

מר מאור הרוש : דרך אגב, אני חייב-

מר שרון אלפסי : סליחה, רגע. שנייה, אני אתן לך, דקה. באותה מידה יכולנו לבצע. החלטנו שאנחנו לא מבצעים, עושים את זה מסודר. אומרים בפירוש, המטרה היא זה לא להשתמש בקרן. אבל אם נצטרך, אנחנו נצטרך לעשות את זה בכל מקרה. אין מקום אחר לקחת את זה. אין מקום אחר.

גב' לימור שחק : אני רק רוצה לשאול שאלה. ניסים, אתה מכריז על זה כמצב חירום בעצם?

מר ניסים אלקובי : כן, כן, כן. זה היה על סף סגירה של ביי"ס.

גב' לימור שחק : מה יש שם? מה קרה שם?

מר ניסים אלקובי : יש שם 2 שורות, שירותי בנים, שירותי בנות, שאין יכולת-

מר שרון אלפסי : לקלוט.

מר ניסים אלקובי : לצואה שלהם, בסדר? סליחה על הביטוי, לרדת למטה-

גב' לימור שחק : באיזה בניין?

מר מאור הרוש : הראשון מצד שמאל, כשבאים מפה.

גב' קרן מ. רינות : ה', ו'.

מר ניסים אלקובי : עכשיו, זה סתם פעם, סתם פעמיים, מציף החוצה וכו'. נתנו פלסטרים מה שנקרא, אבל צריך שם פתרון מערכת, כי אי אפשר לחזור על זה, ולכן אמרנו, בואו, אנחנו רוצים. אני בשביל להוציא הזמנה, צריך מקור תקציבי-

גב' לימור שחק : אני אגיד לך משהו. אני לא יודעת זה. לי מאוד קשה. אני אצביע בעד זה, בגלל שאתם מעלים את העניין שזה ילדים ותברואה-

מר ניסים אלקובי : אך ורק.

גב' לימור שחק : ובגלל שאתה מכריז על זה כמצב חירום. אבל יש לי קושי מאוד שאנחנו אמורים לקחת מקרנות-

מר ענבר לוין : למה מיועדת הקרן?

גב' לימור שחק : ענבר, אל תכעס כל פעם שאני שזה. אני באמת מבקשת, וזה באמת אני עם הרבה הערכה, אבל כל פעם זו אותה תשובה, כששואלים אותך, ואתה אומר, אני לא יכול בשלוף, אני יורד רגע, אין לי פה, אין לי פה, ובסוף אני לפחות לא מקבלת את התשובות. אז אם אפשר, אתה יודע כשאתה לוקח מקרן, תגיד לנו מאיזו קרן, תגיד לנו כמה כסף יש שם, ולא תשובות להגיע למליאה כל פעם, רגע, לא יודע, כן יודע, אני ארד, מה אתם רוצים, לא בשלוף, לא בשלוף, אבל אנחנו לא יודעים.

מר ענבר לוין : אני אתן את התשובה כמה יש בקרן-

גב' לימור שחק : בסדר. תגיד את זה לפני. אתה לא עושה לי טובה כשאתה נותן תשובות.

מר מאור הרוש : לימור, את צודקת חד משמעית, אבל הוא גם אמר משפט נכון. בסוף לשם זה יש את הקרן. לשם זה הקרנות-

גב' לימור שחק : בסדר, אני לא אומרת שלא-

מר שרון אלפסי : חדש מול ישן, חלף היטל השבחה-

גב' לימור שחק : אבל אני לא אומרת שלא-

מר שרון אלפסי : זה ביי"ס שהוא משרת את 2 היישובים בסוף.

- גב' לימור שחק :** אבל אני לא אומרת שלא, ומבחינתי, אם ניסים הכריז על זה כמצב חירום, אני אצביע בעד. אמרתי את זה. אבל-
- מר מאור הרוש :** אני חייב להוסיף עוד מילה. במקרה, באירוע הזה ספציפית זה אירוע שגם אני ואיציק מאוד מעורבים בו, ואיציק-
- גב' לימור שחק :** ובגלל זה אני אם אצביע בעד.
- מר מאור הרוש :** איציק בא גם מטעם ועד ההורים, ורצה להיות מאוד מעורב-
- גב' לימור שחק :** הנהגת ההורים.
- מר מאור הרוש :** הנהגת ההורים, סליחה. להיות מעורב, כדי לוודא שהדברים קורים נכון, ובאמת אני ביקשתי מניסים... הוא אמר, טוב, אני יכול לצאת, תעלה למליאה. ביקשתי ממנו, תעלה למליאה, שכולם יידעו שנפתח תב"ר על זה.
- מר דורון שרעבי :** הקרן הזאת, היא יושבת תחת ישן מול חדש?
- מר ענבר לוינ :** לא, אין קשר לישין מול חדש. ישן מול חדש זה כספים שמקבלים ממשרד השיכון. זה לא כספים, זה קרנות שיש לנו במועצה, שהסברנו כמה פעמים, שהיזמים משלמים למועצה-
- מר מאור הרוש :** מבני ציבור, איפה שהיו אמורים להיות לך גנים.
- מר שרון אלפסי :** טוב, חבר'ה-
- מר מאור הרוש :** ...הקופה שהייתה אמורה להיות הכי עמוסה.
- מר שרון אלפסי :** שיפוץ מערכת ביוב, יהושע גן. תב"ר מס' 598, קרן להיטלי מבני ציבור, סה"כ 150,000 ₪. מי בעד? פה אחד. שצ"פ אנה טיכו, דברו רגע. תכף יש פה התייחסות.
- מר ענבר לוינ :** שצ"פ אנה טיכו, אני לא בדיוק מכיר את הצרכים שם, אבל יש שצ"פ שהוחלט לבצע אותו. אנחנו הגשנו למשרד הפנים כתב כמויות. כתב הכמויות עמד על 162,000 ₪. בעצם, משרד הפנים הייתה לנו הקצבה של 100,000 ₪. משרד הפנים, בשביל לאשר את התב"ר, דורש שתראה לו את ההשלמה. דהיינו, הוא יודע שיש כתב כמויות של 162,000 ₪, אז הוא דורש שתראה את ההשלמה.

מר רמי מימון: למה פשוט כתב כמויות של 162,000 ₪ לפני חודשיים, ואישרנו פה 100,000 ₪.

מר ענבר לוי: עוד פעם, אישרנו אז את מה שמשרד הפנים אישר לנו. הבאנו את מה שהגשנו למשרד הפנים.

מר רמי מימון: אוקי.

מר ענבר לוי: הגשנו את זה, קיבלנו את דף הנייר של משרד הפנים, את ההרשאה. בהרשאה כתוב, העלות 162,000 ₪. לא תמיד ככה הם מדייקים-

מר רמי מימון: הבנתי, אבל בניגוד לתב"ר הקודם-

מר שרון אלפסי: אני אגע בזה-

מר רמי מימון: תקן אותי אם אני טועה. אני מבין שהשצ"פ הזה הוא בשליטה שלנו. הוא יכול להיות גם 500,000 ₪. זה משהו שאנחנו בונים. אז למה לא-

גב' קרן מ. רינות: הוא מציע שבוא נתכנס לתקציב שיש לנו.

מר שרון אלפסי: אני אגע בזה בקטנה. השצ"פ שמדובר, זה השצ"פ באנה טיכו. זה השצ"פ שגובל עם המחלוקות. אנחנו קיבלנו תקציב ממשרד הפנים של 400,000 ₪ עבור תשתיות. מקבלים את זה כל שנה. 400,000 ₪, החלטנו שאנחנו עושים את החלוקה. איך עשינו את החלוקה? אמרנו מה הצרכים שלנו. אחד מהצרכים היה, שצ"פ אנה טיכו. השני היה סקר נכסים. לקחנו בצורה מאוד, מאוד ברורה וחתכנו את זה. אמרנו כמה אנחנו צריכים. הגדרנו 100,000 ₪ לטובת השצ"פ. לא היה לנו עדיין כלום. אמרנו, כדי להגיש את זה למשרד הפנים. הגשנו, אושר לנו. במקביל, אנחנו לקחנו בדקנו מה ניתן לעשות במקום. יצא לשם מהנדס המועצה, ולקח הצעת מחיר ראשונית.

הצעת המחיר הראשונית על כתב הכמויות יצאה 160,000 ₪. כשהגשנו את הבקשה הזאת למשרד הפנים, הם אמרו, אתם צריכים להשלים את ההפרש. עכשיו, או שמשלמים את ההפרש מאצלנו, או שמשלמים את ההפרש מהסקר. מורידים מהסקר במקום 300,000 ₪, אומרים 240,000 ₪ לטובת הסקר, ו-60,000 ₪ נשלים את השצ"פ. במקביל, צריך לבצע

פנייה למשרד הפנים ולהגיד, אנחנו רוצים לעשות הצרחה.
לטובת השצ"פ, 160,000 ₪, ולטובת הסקר, 240,000 ₪.

מר רמי מימון: או שעושים שינוי בצרכים שלך-

מר שרון אלפסי: או שעושים שינוי בכתב הכמויות ומורידים. אבל הוצג
160,000 ₪. בינתיים צריך לעשות תהליך מול משרד הפנים
כדי לעשות הצרחה. כי הוא בסוף יבוא, יבקש לראות, הגשת
160,000 ₪, תראה לי מה עשית.

מר רמי מימון: מי אמר שצריך לבקש 160,000 ₪?

מר מאור הרוש: לא, אבל שנייה. להבדיל משיפוץ מערכת ביוב יהושע גן, שזה
אד הדוק ודחוף, ותברואתי, וחירום, והכל, שצ"פ אנה טיכו,
במקום שאני אשים 4 קרוסלות ו-2 נדנדות, אני אשים נדנדה
ו-2 קרוסלות. אני אומר, בסוף, בכתב הכמויות, אני שולט בו.
אני בוחר מה לשים. אני סה"כ צריך לרבד את כל המשטח,
ועכשיו אני אחליט כמה יש. זה גם שנה הבאה, אני יכול
להוסיף עוד 2 מתקנים. אני לא חייב לשים עכשיו 6 מתקנים.
שנה הבאה אני אשים 2 מתקנים. לא חייבים לעשות פארק
נינג'יה. אפשר לעשות סתם 2 ספסלים ונדנדה-

מר שרון אלפסי: אפשר לעשות הכל.

מר מאור הרוש: אני אומר, בשנה הזאת, כשהתזרים שלנו, עזוב רגע עכשיו
מאיפה יצאה הקרן. שהתזרים שלנו מלכתחילה הוא בעייתי,
וזה משהו שיכול, אני מבין את הלחץ, אני מבין את הלחץ
בהקשר שצ"פ כשצ"פ אנה טיכו. אבל ברמת הכמות, אני חושב
שאנחנו יכולים להתכנס ל-100,000 ₪.

מר שרון אלפסי: אגב, יכול מאוד להיות. אין לי שום התנגדות. יכול מאוד
להיות שכן, אני לא אומר שלא. מה שברור לכולנו פה על
השולחן, שאנחנו לא מוציאים שקל יותר מה-400,000 ₪.

מר מאור הרוש: לא, אבל זה לא נכון. אני אגיד לך למה זה לא נכון-

מר רמי מימון: זה לא נכון, כי הסקר עולה לנו-

מר מאור הרוש: שנייה, אני אגיד לך-

מר שרון אלפסי: אנחנו יכולים לקבל החלטה-

- מר מאור הרוש :** אם הסקר היה שנה הבאה, הייתי מסכים איתך.
- מר שרון אלפסי :** מאור, אני מסכים, אין לי בעיה.
- מר מאור הרוש :** אבל הסקר, גם יש לו את התקציב-
- מר שרון אלפסי :** אפשר להתכנס לכיוון ה-100,000 ₪.
- מר מאור הרוש :** והוא מחויב.
- מר שרון אלפסי :** אפשר להתכנס לכיוון ה-100,000 ₪. קודם כל, מה שחשוב, שאנחנו לא מוציאים מהכסף-
- מר רמי מימון :** ...100,000 ₪, אתה לא צריך אותם, כי שם זה-
- מר שרון אלפסי :** לא. פשוט הגישו לנו כתב כמויות בהתאם... לא עושים חצי. אמרו-
- מר רמי מימון :** מי זה הגישו? אנחנו הגשנו. בהתאם לדרישות שלנו.
- מר שרון אלפסי :** רמי, כתב כמויות יצא שם. יש שם 2 נקי. אין פה את התמונה. אם תרצו, אח"כ אני אראה לכם. יש שם 2 שטחים, שכרגע צריך לפתח. המחלוקת קיימת, אנחנו יודעים. אנחנו יכולים היום לעלות על הקרקע, ולהתחיל לבצע. הלך לשם המהנדס, אמר מה הכי נכון לציבור שלנו. עכשיו, אפשר להגיד, אין בעיה, אנחנו לא צריכים מזגנים ב-160,000 ₪, אנחנו רוצים לעשות רק ב-100,000 ₪-
- מר מאור הרוש :** שנה הבאה נעשה עוד 60,000 ₪.
- מר שרון אלפסי :** יכול להיות, יכול להיות, אני לא אומר שלא. אז נישאר באותו זה. 400,000 ₪ לא ישתנו. אנחנו לא מוציאים שקל מהמועצה, זה היה הרעיון, ולכן אמרנו, נעשה הצרחה. מה שענבר צריך לעשות עכשיו, זה להגיש את הבקשה למשרד הפנים, ולהגיד, חבריה, אנחנו רוצים להסיט מפה-
- מר מאור הרוש :** לא, לא, לא, שרון, אתה מאבד אותנו-
- גב' קרן מ. רינות :** זאת אופציה, זאת אופציה. אתה-
- מר מאור הרוש :** סליחה שאני קוטע אותך, קרן, שנייה. כשאתה אומר, יש לי את הפול של ה-400,000 ₪, היה 100,000 ₪, 300,000 ₪.

עכשיו אני לוקח 60,000 ₪ מפה, מעביר לפה. ה-240,000 ₪ האלה, אתה הולך לממש אותם עוד השנה, ואנחנו יודעים שסקר לא עולה 240,000 ₪.

- מר שרון אלפסי :** אנחנו יודעים שפחות.
- מר מאור הרוש :** מה פחות?
- מר שרון אלפסי :** דיברנו שהוא אמור לעלות פחות.
- מר מאור הרוש :** 600,000 ₪ כמעט יצא-
- מר שרון אלפסי :** לא, זה בדיוק הסיפור. אני לא סתם אומר. כי אחרי מה שישבנו עם האשכול-
- מר מאור הרוש :** כמה אמרת לי-
- מר שרון אלפסי :** בסקר לא אמור לעלות-
- מר מאור הרוש :** 8 ₪, או 80 אג' -
- מר ענבר לוין :** 1.80 ₪ למטר.
- מר מאור הרוש :** למטר. כמה מטר בנוי יש לנו?
- מר רמי מימון :** ...
- מר מאור הרוש :** לא, אני אגיד לך. יש לך 4,000 מ"ר בנוי בערך.
- מר ניסים אלקובי :** 250,000 מ"ר, זה 500,000 ₪.
- מר מאור הרוש :** 250,000 מ"ר בנוי, זה 500,000 ₪. יש לך כמעט 400,000 מ"ר בנוי. נכון, עשינו את החשבון הזה, דיברנו על 500,000 ₪.
- מר שרון אלפסי :** הסקר, מה שאתה אישרת פה, אגב, הוא צודק, כי הסקר בהתחלה, אם צריך ללכת למדוד בית, בית, הוא צודק. יכול להיות שנגיע ל-600,000 מ"ר.
- מר רמי מימון :** אבל לקחנו את זה בחשבון, לקחנו את זה בחשבון כשהעלינו את זה לפני, לקחנו בחשבון ש-300,000 ₪ זה הולך לסקר, ו-100,000 ₪ לקחנו סיכון, ולקחנו סיכון שאנחנו נצטרך להשלים את ה-300,000 ₪-
- מר שרון אלפסי :** לא-

מר רמי מימון : עכשיו אתה רוצה עוד 60,000 ₪, שניקח סיכון על עוד 60,000 ₪-
 -

מר שרון אלפסי : לא, לא. מה שהיה אז, אתה צודק לגמרי. כי אמרנו, הולכים למדוד בית, בית, והסקר, כנראה שיעלה הרבה יותר ממה שזה. היום, אחרי ישיבה עם האשכול, וישיבה עם ספקים, השיטה השתנתה-

גב' לימור שחק : רגע, מה השיטה? למה היא השתנתה? רגע, רגע, רגע. למה השיטה השתנתה?

מר שרון אלפסי : השיטה השתנתה. היום עושים סקר על בסיס תצ"אות, ובמיפוי יש להם שיטה חדשה. האשכול יוצא למכרז. הוא אומר שזה לא הסכום. בכל מקרה, גם אם זה 600,000 ₪, יש פה מספיק. אמרנו, נצטרך להשלים את זה ממקור אחר, כי אנחנו מחויבים השנה לעשות סקר. עכשיו, אפשר לקבל את ההחלטה שאנחנו נשארים ב-100,000 ₪.

גב' קרן מ. רינות : כרגע, גם אם יש...

מר ניסים אלקובי : אתה לא צריך החלטה בשביל ה-100,000 ₪, כי היא הייתה כבר.

גב' קרן מ. רינות : הייתה.

מר ענבר לוינ : לא יכול לאשר את התב"ר. משרד הפנים לא יאשר אותו. מאור, אפשר רק שנייה אחת? אני לא יודע להגדיר-

מר ניסים אלקובי : רגע, שיקשיבו כולם.

מר ענבר לוינ : רמי, אני לא יודע להגדיר מה צריך לעשות שם. אבל עוד פעם, אם רוצים להתקדם, אופרטיבית, אז עוד פעם, צריך לאשר את התב"ר, ולהחליט שלא מבצעים יותר מ-100,000 ₪. זו ההנחיה, ואז לעשות את הפנייה, בסדר? דהיינו, התב"ר, אי אפשר לפתוח אותו. הרי עוד פעם, אנחנו מאשרים כאן, זה על הנייר כאן-

מר רמי מימון : אבל את ה-100,000 ₪ אישרנו כבר את התב"ר הזה.

מר ענבר לוינ : שנייה. אתה מאשר את זה כאן. כשאתה הולך למשרד הפנים, זה כמו תקציב. אתה צריך לאשר גם במשרד הפנים. משרד

הפנים, יש לו את כתב הכמויות שהוגש, זה נקרא במרכבה.
רואה 160,000 ₪. יצא תדפיס שכתוב הרשאה 100,000 ₪,
עלות 162,000 ₪. משרד הפנים לא יאשר את התב"ר בחתימת
הממונה, אם אתה לא מראה את ההשלמה.

מר רמי מימון : אבל אתם חוזרים על מה שאמרתי. אני לא רוצה שתגישו כתב
כמויות של 160,000 ₪. אני רוצה שתגישו כתב כמויות-

מר ענבר לוין : עזוב, שנייה רגע. תן לי שנייה. אמרתי, אני לא נכנס למה
הולכים לבצע. אני אומר, זה כבר הוגש. אם רוצים להתקדם
ברמה הפרקטית, אז אני מציע-

מר רמי מימון : אבל למה הגשתם משהו שאנחנו לא אישרנו?

מר ענבר לוין : אתה שואל אותי כבר, אני לא יודע מה-

מר רמי מימון : תעצור רגע, בבלתם אותי. אני עכשיו כפוף למה שאתם
הגשתם. כשאני אישרתי פה 100,000 ₪, ואתה הגשת 160,000
₪?

מר שרון אלפסי : קודם כל, כרגע זו המציאות, כן.

מר רמי מימון : אז למה הגשת 160,000 ₪? ביקשת ממני לאשר 100,000 ₪.

מר שרון אלפסי : בגלל זה אנחנו מעלים את זה עכשיו לפה, ל-160,000 ₪.

מר רמי מימון : אחרי שכבר עשיתם משהו.

מר מאור הרוש : זו הטענה, אל תגישו. אם יש שינוי, ואתם רואים שאתם לא
עומדים בתב"ר, אז קודם כל תבואו למליאה, חברים,
האומדנים שלנו עומדים על 160,000 ₪, אני רוצה לאשר תב"ר
ב-160,000 ₪, תקבלו אישור מהמליאה, תגישו את האומדן
למשרד הפנים. כרגע האומדן אושר, המליאה אישרה 100,000
₪. אין לנו גם ככה, זה כסף שלא שלנו, כן? אבל אני אומר,
קרן שצ"פ, לא משנה איך היא רשומה, תזרימית אין לי את
הכסף הזה. אז אני לא רוצה להוציא אותו בכח.

מר ענבר לוין : אז אני אומר, אל תוציא אותו.

מר מאור הרוש : אבל עכשיו זה בע"פ. עכשיו זה אתה אומר את זה. תבין,
ענבר-

- מר ענבר לוינ:** לא, לא-
- מר מאור הרוש:** עכשיו כשאתה אומר את זה, אתה אומר לי, בוא תצביע על זה. אתה מצביע על זה. אל תממש, אני לא אחראי על המימוש של זה. אני לא שולט במימוש.
- מר ענבר לוינ:** מאור, אתה שולט במימוש-
- מר מאור הרוש:** אני לא. אני לא.
- מר ענבר לוינ:** תן לי בבקשה. מאור, תקבל החלטה שלא יוציאו כאן הזמנה יותר מ-100,000 ₪.
- גב' לימור שחק:** אנחנו לא שולטים. ברגע שאנחנו מצביעים, זה כבר לא אצלנו.
- מר ענבר לוינ:** סליחה, לא, לא-
- מר מאור הרוש:** רגע. אתה אומר, לאשר בהתניה-
- מר ענבר לוינ:** אני אומר עוד פעם, בהנחה והפרויקט הזה חשוב-
- מר מאור הרוש:** אם זה-
- מר ענבר לוינ:** בהנחה וזה מה שרוצים לעשות את זה, עוד פעם, אני מדבר על רמה טכנית, איך מאשרים תב"רים. לאשר את זה, במקביל לפנות למשרד הפנים, להגיד, רבותי, בדקנו, העלויות יותר קטנות, התבלבלנו, לא צריך את זה, כל מיני. אני עוד פעם, זה לא אוטומטית. היו כבר מקרים כאלה שמשרד הפנים תיקן, כי סה"כ כסף שמגיע לרשות. להחליט, מנכ"ל, ראש מועצה, אתם בפרויקט הזה מבצעים רק 99,000 ₪, נקודה. כשיהיה את האישור, נתקן את זה. אבל להתקדם. אני עוד פעם-
- מר שרון אלפסי:** זה יכול להופיע בפרוטוקול כהתניה?
- מר ענבר לוינ:** זה בהחלטה-
- גב' קרן מ. רינות:** אבל יש לי שאלה. למה צריך לאשר את זה, אם כבר אישרנו את ה-100,000 ₪?
- מר ענבר לוינ:** אישרת 100,000 ₪-

מר מאור הרוש : אבל למה להוציא אומדן חדש למשרד הפנים? להגיד להם, חברים, אין לנו כרגע את המקור התזרימי תקציבי לזה, אנחנו מגישים לכם אומדן חדש ל-100,000 ₪.

גב' קרן מ. רינות : של ה-100,000 ₪.

מר ענבר לוי : הבנתי, אבל אין בעיה. אבל זה לא יהיה-

מר שרון אלפסי : זה לא יבוצע.

מר מאור הרוש : גם זה לא יקרה עכשיו.

מר ענבר לוי : שנייה רגע-

מר שרון אלפסי : לא. ה-100,000 ₪ האלה יבוצעו.

מר ענבר לוי : שנייה. השאלה, אם אתה רוצה לצאת לביצוע בשבועות הקרובים, או לפנות אליהם באיזה תהליך. עוד פעם, זה לא נתון בידי.

מר מאור הרוש : כמה זמן לקח לך מהרגע ששיגרת למרכבה-

מר ענבר לוי : במרכבה לקח לי יחסית מהר, חודשיים, בסדר? כי קיבלנו את זה בסוף שנה, ולפי דעתי בפברואר. לשנות, אין לי תשובה. עשיתי את זה פעם אחת רק. זה תהליך, ואין תשובה. התקשרתי גם למשרד הפנים לשאול. אסף אמר, שולחים לחשב, אין לו תשובה אם יש לוח זמנים-

מר מאור הרוש : אני אגיד לך משהו. אני חייב את זה כעיקרון. אני, יש לי בעיה, אני חייב את זה כעיקרון, כי זה היה צריך להתנהל אחרת... זה כאילו לא היינו צריכים להגיש את זה במרכבה לפני שאנחנו מאשרים את זה. ככה יהיה לנו פה עכשיו איזה אירוע, סליחה, כן, לא נחנך אף אחד, אבל ככה יהיה לנו אירוע, שהמליאה תחליט קודם, ואז המועצה תבצע. זהו, ככה זה צריך לקרות, ככה זה היה צריך להיות-

מר רמי מימון : אני בכלל לא מבין איך יכול להיות שעולה פה למליאה ה-100,000 ₪, ואני נשרט מזה, ויוצאת בקשה ל-160,000 ₪. למה הגישו לנו למליאה 100,000 ₪? אני לא מבין, מה חשבו שיקרה.

- מר מאור הרוש :** אני לא יודע איפה היה האומדן הזה.
- מר רמי מימון :** אני אישרתי 100,000 ₪. למה אתה מגיש 160,000 ₪?
- מר שרון אלפסי :** חבר'ה, זה יכול לקרות. זה יכול לקרות -
- מר רמי מימון :** זה לא יכול לקרות.
- מר שרון אלפסי :** שנייה, אחי. זה יכול לקרות. זה לא יכול לקרות אם זה היה מבוצע. אם זה היה מבוצע, אישרת לי 100,000 ₪ -
- מר רמי מימון :** אם שלחת למשרד הפנים, זה מבחינתי בוצע.
- מר שרון אלפסי :** רמי, שנייה. כרגע לא בוצע כלום. כרגע לא בוצע כלום. אם אישרת לי 100,000 ₪, וביצעתי 160,000 ₪, אתה צודק. אבל אתה לא שם. פה כרגע נעשה פה, אנחנו מנסים לייצר מנהל תקין. אישרנו 100,000 ₪, האומדנים יותר גבוהים. הם 160,000 ₪. אתה יכול להגיד בהתניה, אני מאשר 100,000 ₪ לביצוע, זהו, לא מאשר יותר מזה. 60,000 ₪ לא יוכלו לצאת אם אתה לא מאשר אותם, זה פשוט.
- מר רמי מימון :** אז אני לא צריך לאשר את זה, כי כבר אמרתי לך את זה מראש, כשעלה התב"ר הקודם, בזה שאישרתי לך 100,000 ₪. זה אומר שאישרתי לך 100,000 ₪ ולא 160,000 ₪. אז אתה לא צריך לשאול אותי שוב, ולהעלות את זה לתב"ר -
- מר שרון אלפסי :** בוודאי שאני יכול לשאול אותך שוב.
- מר רמי מימון :** אז תשאל, אני אענה לך את אותו דבר.
- מר שרון אלפסי :** אז תענה את אותה תשובה -
- מר רמי מימון :** אם אני מאשר 160,000 ₪, לא.
- מר שרון אלפסי :** אז תעשה אחרת. אתה יכול להצביע נגד הדבר הזה, ולהגיד, אני לא מאשר את זה, זה בסדר, זה פשוט. זה הכל. זה פשוט, מה.
- מר מאור הרוש :** אבל אני חושב שעדיף להגיע להסכמה, מאשר סתם להעלות להצבעה.
- מר שרון אלפסי :** בגלל זה הדיון. חבר'ה, יכולנו לא להעלות -

מר מאור הרוש : אין בעיה להעלות להצבעה בשביל להפיל משהו. הרעיון הוא, איך אנחנו עכשיו מוצאים איזה פתרון. אני חושב שהראוי ביותר-

מר דורון שרעבי : כי לקחו הצעת מחיר אחרי. היו צריכים לקחת הצעת מחיר לפני.

מר רמי מימון : לא. היו צריכים לבוא עם הצעת המחיר הזאת לפה, ולא ללכת איתה למשרד הפנים. אין בעיה שלקחו את הצעת המחיר אחרי, אבל לבוא לפה, חבריה, הגשנו לכם תב"ר, ואישרתם תב"ר על 100,000 ₪-

מר מאור הרוש : ואז לא היינו הולכים לשינוי, היינו מביאים את זה, והולכים להגשה של 100,000 ₪.

מר רמי מימון : מאשרים, או לא מאשרים. לא אחרי שבאנו למשרד הפנים, ומוציאים אותנו מפגרים. כי אנחנו המליאה, כי אנחנו המועצה-

גב' קרן מ. רינות : אבל אנחנו מביאים ודנים על זה.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : אם זה בהתניה, כרגע מבוצע רק 100,000 ₪, ואנחנו עושים את כל השינויים, ומקסימום נגדיל את זה אח"כ. חבריה, אני באמת אומר לכם, אני לא רואה בזה שום פער.

מר מאור הרוש : תגיד לי רגע, אדוני היועמ"ש-

מר שרון אלפסי : מה הבעיה עם זה?

מר מאור הרוש : יש לי שאלה ליועמ"ש-

מר ענבר לוי : סליחה, רק אם משפט אחד רגע-

מר מאור הרוש : אני צריך את ההתייחסות שלו לזה. תגיד רגע, איפה אנחנו עומדים איתו, מבחינת שצ"פ אנה טיכו. אני מחר יכול לעלות לשטח לעשות מה שאני רוצה מבחינת רשות, כן?

עו"ד עופר רזניק : יש החלטה של ועדת תכנון של המועצה. ועדת תכנון ובנייה עשתה שימוע. הרי בסופו של דבר, כל ההחלטה הזאת זו החלטה של הוועדה המקומית שלנו בעצם. אנחנו מבצעים את

זה בהתאם להחלטת הוועדה, ובהתאם לשימוע שנעשה לו ולתושבים שהיו. הוועדה החליטה בסופו של דבר-

מר שרון אלפסי : לתושבים לא נעשה שום שימוע.

עו"ד עופר רזניק : לא-

מר שרון אלפסי : הם היו שותפים, לא נעשה שום שימוע לתושבים.

עו"ד עופר רזניק : לא, מה זה שימוע? הם היו חלק מתהליך.

מר שרון אלפסי : נכון, הם היו פה.

עו"ד עופר רזניק : הם השמיעו את טענותיהם, מי שרצה להשמיע את טענותיו. זהו. הוועדה החליטה בסופו של דבר, שכן, שבהחלט יכולה לבנות שצ"פ על חלק או על שטח מוגדר שהיא-

מר שרון אלפסי : יפותח.

עו"ד עופר רזניק : כן, שיפותח.

מר דורון שרעבי : מה ההשלכות? שעכשיו יהיו פה דיונים בבתי משפט-

מר מאור הרוש : חשיפה, השלכות. אז היה את כל הדין הזה שיש לו פס"ד חדש, המגרש החדש, המגרש הישן.

עו"ד עופר רזניק : הוא עכשיו תוקף, כי הוא צריך למצות קודם כל את ההליכים מול הוועדה המקומית, שבסופו של דבר הוא הגיש ערר-

מר מאור הרוש : על הוועדה המקומית, ודחו אותו-

עו"ד עופר רזניק : כן. אני חושב שזה נדחה.

מר שרון אלפסי : נכון.

עו"ד עופר רזניק : וזהו. מכאן, אני חושב שאולי-

מר דורון שרעבי : ערר על אותה החלטה, שעכשיו בעקבותיה אנחנו מבצעים את השצ"פ.

מר שרון אלפסי : לא. על ההחלטה שלנו אז. לבטל את זכות, מה שהוא ביקש לקדם. הקניין.

מר דורון שרעבי : אז רגע. ברגע-

- מר שרון אלפסי :** הוא ביקש לקדם תב"ע, שאנחנו התנגדנו לסיפור.
- מר מאור הרוש :** אנחנו התנגדנו.
- מר שרון אלפסי :** בדיוק.
- מר דורון שרעבי :** אז אם התנגדו לתב"ע הזאת, עכשיו יש לו כלים ללכת לבית משפט?
- עו"ד עופר רזניק :** אם התנגדו לתב"ע? מי התנגד לתב"ע?
- מר דורון שרעבי :** המחוזית.
- מר מאור הרוש :** אנחנו.
- מר דורון שרעבי :** לא. אחרי ההחלטה שלנו, הוא הלך, והוא קיבל שלילי.
- עו"ד עופר רזניק :** מה זה אנחנו? המועצה לא מתנגדת, זה הכל הוועדה המקומית. הוועדה המקומית כבר אם אני לא טועה, כבר נתנה המלצה שלילית לעניין הזה-
- מר דורון שרעבי :** נכון, והוא הלך לשם.
- עו"ד עופר רזניק :** נכון. לדעתי, בערר, אני חושב שהוא מיצה את ההליכים שם גם.
- מר דורון שרעבי :** מיצה, וקיבל תשובה שלילית.
- עו"ד עופר רזניק :** כן, אני גם חושב. אז זהו, מכאן, אם הוא רוצה-
- מר דורון שרעבי :** אז מפה, הוא יכול לפנות לעתירה מנהלית?
- עו"ד עופר רזניק :** יכול.
- מר ענבר לוינ :** אפשר הערת אגב-
- עו"ד עופר רזניק :** אני לא יודעת מבחינת שיהוי, כמה זה, כי הרי יש זמנים מוגדרים. אבל על פניו, עקרונית, זה לדעתי אפשר.
- מר ענבר לוינ :** עוד פעם, אני לא מומחה לדברים הטכניים, אבל מה שכן, אפשר, זה נעשה בלוח זמנים מאוד מצומצם. דהיינו, משרד הפנים מודיע לך, אני לא זוכר, תוך 10 ימים אתה צריך להגיש את הפרויקט. זה לא איזה משהו שאתה מכין את עצמך בתהליך הזה בצורה מאוד מסודרת. אז יכול להיות שזה חלק

מהתהליך. רמי, משרד הפנים אומר לך, 10 ימים, או מלחיצים אותך.

גב' לימור שחק : אפשר לכנס את המועצה לזה, אפשר להעלות בטלפון, אפשר לקבל אישור, אפשר. לא, לא. הוא אמר שהוא היה צריך להגיש את זה. רמי אמר, למה מגישים את זה בלי האישור שלנו. אז גם אם הלחיצו אותך, אפשר-

מר מאור הרוש : אוקי. מה זה הדבר הזה של לאשר בהתניה? עם ההערה הזאת. אני רוצה להבין מה המשמעות המשפטית של הדבר הזה.

מר שרון אלפסי : אפשר לאשר בכלל בהתניה?

עו"ד עופר רזניק : מה זה אומר?

מר שרון אלפסי : בהתניה. שאנחנו כרגע מאשרים את ה-160,000 ש, בגלל התקציב. אנחנו מגישים את כל המסמכים, ובינתיים מבצעים רק על 100,000 ש, לפי התב"ר שאושר. אין בעיה?

עו"ד עופר רזניק : אבל צריך לעקוב אחרי זה.

מר שרון אלפסי : ברור.

מר מאור הרוש : רגע, רגע. איך אני עוקב?

מר רמי מימון : מה קורה עם ה-60,000 ש?

מר מאור הרוש : איך אני עוקב? אבל רגע, שנייה. אותי יותר מעניין מה קורה עכשיו עם משרד הפנים. ניצלתי רק 100,000 ש.

מר ענבר לוין : אני פונה למשרד הפנים, עוד פעם, שם את הדברים, וחשוב לי להבהיר את זה, ביחד עם מי שלא היה בעבר. דברים כאלה בוצעו מהשוטף בעבר, בלי לשאול אף אחד-

גב' לימור שחק : זה לא אומר שזה תקין. די להגיד את זה.

מר רמי מימון : ...אז מה אתה רוצה?

מר ענבר לוין : אני רוצה שנייה לדבר בבקשה-

גב' לימור שחק : אנחנו באנו לעשות שינוי, נכון?

מר ענבר לוין : הבנתי-

- גב' לימור שחק :** יופי. אבל אי אפשר להחזיר אותנו כל פעם מה היה.
- מר ענבר לוין :** בסדר, ולכן-
- גב' לימור שחק :** והיו גם הרבה דברים טובים, שלצערי כבר לא קיימים, אז מה?
- מר ענבר לוין :** הבנתי, אבל לכן חשוב, אני משתדל להעלות את הדברים, למרות שהם יוצרים סיטואציה קצת פחות, או מתח מסוים-
- מר מאור הרוש :** לא, לא-
- מר ענבר לוין :** שנייה, עזוב, לא משנה. לא מתח, דיון. לעצם העניין, אפשר לאשר את זה, אבל אם רוצים לצאת לביצוע, אפשר לפנות עכשיו למשרד הפנים, ולהתחיל בתהליך. עוד פעם, אני לא מומחה ללוחות הזמנים לצרכים. אפשר לאשר את זה, ואז לפנות למשרד הפנים. תינתן הנחיה למנכ"ל המועצה ולמהנדס, ולגזבר, לא לאשר עבודות יותר מ-100,000 ₪. נפנה למשרד הפנים, נתחנן, נראה את התהליך, ונחזור, נעדכן כל חודש איפה זה עומד.
- מר רמי מימון :** ...בהנחה שזה יקרה, שכשאני אישרתי 100,000 ₪, ואתה הגשת למשרד הפנים 160,000 ₪.
- גב' לימור שחק :** נכון.
- מר מאור הרוש :** לא. אותי יותר מעניין אחרת. עזוב, זה מסובך מדי, כי אני מפחד שמשרד הפנים יבוא, יגיד לך, הגשת לי 160,000 ₪, מה, אתה עושה עליי עכשיו קומבינה בעין? הגשת 160,000 ₪, זה האומדן. מה, אתה מנצל 100,000 ₪ כדי לא לשים את היד בכיס? אז למה לא עדיף מלכתחילה להגיש בקשה...אני לא רוצה, יש לי בעיה לראות את זה.
- עו"ד עופר רזניק :** בסדר, מה החששות שלכם?
- מר ענבר לוין :** מאור, מה שאתה תגיד למשרד הפנים, זה משהו אחר-
- מר רמי מימון :** אני אסביר לך בדיוק מה החשש שלנו-
- עו"ד עופר רזניק :** איך אפשר-
- מר רמי מימון :** הכסף הזה מיועד לשצ"פ-

גב' נירה אטיאס : אין לנו את הכסף הזה.

מר רמי מימון : ולסקר הנכסים. אני, החשש שלי, שהסקר יעלה יותר ממה שאני חושב שהוא יעלה-

מר מאור הרוש : הוא יעלה, הוא יעלה 500,000 ש"ח, זה האומדן.

מר רמי מימון : ואז תבוא ואתה תגיד לי, תביא את הכסף. עכשיו, יש לי 300,000 ש"ח. אם אני אחרוג יותר, אני צריך להכניס את היד לכיס יותר. אז ה-60,000 ש"ח לא יצאו ממשד הפנים-

מר מאור הרוש : לא דחופים השנה הזאת.

מר רמי מימון : הם יצאו ממני.

מר מאור הרוש : אנחנו בשנה שאנחנו צריכים להישאר באיזון תקציבי מקסימלי, כי לא להעלות ארנונה. זה כל שקל פה, שאפשר לדחוף אותו לשנה הבאה, הוא יותר מעניין.

מר רמי מימון : אני, אין לי בעיה אם תגיש לי הצעת מחיר, תגיש לי ביחד עם התב"ר הזה הצעת מחיר של הסקר שהוא עולה 200,000 ש"ח, אני אאשר. גם אנחנו קיבלנו 400,000 ש"ח. אני רוצה-

מר מאור הרוש : אפשר להוריד מסדר היום? תגיש בקשה לשינוי, לאומדן חדש. בוא, בוא, תוריד את זה מסדר היום. תגיש בקשה לאומדן חדש, תעבירו אומדן של 100,000 ש"ח, ותקדמו את זה זריז מול-

מר שרון אלפסי : אני לא צריך אתכם-

מר מאור הרוש : אנחנו נחיה עם זה בשלום גם חודשיים.

גב' קרן מ. רינות : כמה זמן זה עשוי לקחת?

מר מאור הרוש : כמה היינו לחוצים לתת את השטח למטה? לחוצים. שנה עברה.

מר שרון אלפסי : רגע, אז אני רוצה לעשות תהליך אחר-

גב' לימור שחק : מה קורה עם זה באמת?

גב' קרן מ. רינות : רגע, רגע. בואו נעשה רגע משהו.

מר שרון אלפסי : אני רוצה רגע לעשות. בשביל 100,000 ש"ח, אנחנו יכולים לצאת לביצוע מידי. תב"ר מאושר.

- מר ענבר לוינ:** התב"ר לא מאושר. התב"ר אושר במליאה.
- מר שרון אלפסי:** לא אושר במשרד הפנים.
- מר ענבר לוינ:** לא, הוא לא יכול להיות מאושר במשרד הפנים. משרד הפנים לוקח את האישור של המליאה-
- מר ניסים אלקובי:** הוא צריך שזה יתאים.
- מר מאור הרוש:** תדווח למשרד הפנים, מליאה לא אישרה להוציא עוד כסף מיותר בשנה כה קשה, שאין לה. חוזרים למתוכנת המקורית, הבאנו אומדן חדש, עם צמצום מתקנים, זהו. יעבור לך חלק. נחכה חודש, חודשיים, יגיע.
- מר ענבר לוינ:** אם זו ההנחיה, נעשה את המאמצים-
- מר מאור הרוש:** כן, אני מעדיף-
- גב' קרן מ. רינות:** למה שזה לא יעבור?
- מר מאור הרוש:** יעבור, אבל ייקח זמן.
- מר ענבר לוינ:** אני אמרתי, אני עבדתי במשרד הפנים, זה היה התחום שלי, ואני אומר לכם, שהתקשרתי היום לאסוף מהמחוז. אין לזה נוהל מאוד, מאוד מסודר. הוא אמר, כן, מגן א' לגן ב', אפשר לנסות ולהסביר עוד פעם, כי זה לא מעניין אף אחד, המצב שלנו. עכשיו קיבלנו כתב כמויות יותר מעודכן, אנחנו יודעים מה לרשום. נכתוב איזה מכתב, ונעשה את כל המאמצים-
- מר שרון אלפסי:** טוב, אני רוצה לסגור את הפינה הזאת, חבר'ה. כרגע זו ההחלטה. תגיש בקשה להקטנה של התב"ר הזה, אני מבקש-
- מר ענבר לוינ:** צריך כתב כמויות, שינקי-
- מר שרון אלפסי:** עם ינקי, אנחנו נדאג שזה יקרה מחר. בקשה להקטנה של התב"ר הזה, ובואו נראה איך אנחנו מתקדמים משם. אם יאשרו לנו את ה-100,000 ש כפי שהם, ואושר פה, אנחנו נגיש את זה. אנחנו לא מצביעים על זה.
- מר ניסים אלקובי:** אין הצבעה על התב"ר הזה.
- גב' לימור שחק:** 3 שאלות, אפשר?

מר מאור הרוש : אני מצטער שאני חייב ללכת אבל-

מר שרון אלפסי : רגע, בסדר? כרגע ננעל. אין לנו עוד החלטות, נכון?

מר ניסים אלקובי : אין עוד החלטות.

גב' לימור שחק : מה קורה עם המשרה של שי יקר?

מר שרון אלפסי : אני יכול לנעול את הפרוטוקול, או שאת רוצה שזה יהיה בפרוטוקול?

מר ניסים אלקובי : כן, בטח.

גב' לימור שחק : לי זה לא משנה.

החלטה :

הוחלט פה אחד לאשר תב"רים כדלקמן:

תב"ר 598, שיפוץ מערכת ביוב יהושע גן – תקציב 150,000 ₪. מקור תקציבי: קרן היטל מבני ציבור 150,000 ₪.

סיום ישיבת מליאה מס' 27

שרון אלפסי
ראש המועצה המקומית
בית אריה-עופרים